

Izdaja zavod za gospodar-
sko propagando Domžale,
Ljubljanska 92 — Ureja
uredniški odbor — Odgo-
vorni urednik Milan Flerin
— Izhaja vsakega 15. v me-
secu — Ziro račun 508/
602-6 — Cena 20 dinarjev
— Tiska tiskarna »Toneta
Tomšiča« v Ljubljani

Leto V. št. 1
Domžale, 15. januarja 1966

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Delavska univerza DOMŽALI Delo občinske skupščine v mesecu decembru 1965

Dnevni red 14. seje skupščine, ki je bila sklicana za 26. november preteklega leta, je bil izčrpan šele v nadaljevanju seje 7. decembra, in to zaradi neodgovornosti nekaterih odbornikov, ki so zapustili sejo med odmorom po obravnavi komaj prvih treh točk dnevnega reda. Skupščina zato ni bila več sklepčna in je morala zaključiti sejo, z delom pa je nadaljevala 7. decembra.

Med drugim je bilo na dnevnem redu poročilo sveta za kmetijstvo in gozdarstvo. Predsednik sveta je uvodoma podčrtal nekatere bistvene podatke v poročilu. Opozoril je na dosežke v hektarskih donosih na družbenih posestvih in spomnil na živo razpravo, ki se je razvila na seji sveta v zvezi z nadaljnjo in učinkovitejšo kooperacijo in smotnejšo proizvodnjo tudi zasebnih kmetijskih proizvajalcev. Ti naj bi v bodoče ne vztrajali na slabše donosnih kulturah, ampak naj bi na podlagi kooperacijskih pogodb specializirali svojo proizvodnjo in si s tem zagotovili večji dohodek, obenem pa potrebne surovine tudi industriji. Tudi sicer so odborniki v razpravi zahtevali večji vpliv kooperacijskega obrata Agrokombinata, ki naj bi imel na terenu stalnega zastopnika, ki bi vzdrževal stike z zasebnimi kmetijskimi proizvajalci, ki so pripravljene pogodbeno sodelovati, le sami za to težko iščejo potov in stikov. Precej razprave so povzročila tudi vprašanja nekaterih odbornikov v zvezi z določili novega zakona o gozdovih. Njihovo napačno tolmačenje je med drugim zavrnil predsednik sveta za gozdarstvo, ki je podčrtal smotnost bodočega gospodarjenja z gozdovi v okviru gozdnega gospodarstva, ki bo razpolagal s potrebnimi strokovnimi kadri, mehanizacijo in drugo opremo. Kmetje — lastniki gozdov pa bodo prav tako sodelovali pri upravljanju te gospodarske organizacije in njenih delovnih enot v zadevah, ki zadevajo gospodarjenje z njihovimi gozdovi. Te pravice lastnikov gozdov bodo določene s statutom gospodarske organizacije. Kmetje — lastniki gozdov, danih v gospodarjenje gospodarski organizaciji bodo imeli določene ce-

ne lesa na panju, pravico do lesa za lastno uporabo v svojem kmečkem gospodarstvu, pravico do stelarjenja ter izkoriščanja drugih gozdnih proizvodov. Prav tako bodo imeli ob enakih pogojih prednost pri opravljanju vseh gozdnogospodarskih del v svojem gozdu. Na vsak način zagotavlja novi zakon o gozdovih zasebnim lastnikom najmanj enak dohodek od gozda, kot so ga imeli doslej.

Iz naslednjega poročila, ki ga je pripravila komisija za uvažanje 42-urnega delovnega tednika, je bilo ugotovljeno, da od 78 delovnih organizacij 55 organizacij še ni pričelo z izdelavo predlogov za prehod na 42-urni delovni teden, čeprav je skrajni rok za to 8. april 1966. Ker čaka prizadete delovne organizacije v zvezi s tem še veliko dela, jih bo komisija na to in na postavljene rok še posebej opozorila. Skupščina je nato na predlog komisije potrdila načrte za prehod na skrajšani delovni teden trem delovnim organizacijam, in sicer Zavarovalnici Mengeš, tovarni Toko in FILC Mengeš, in sicer pod pogojem, da svoje načrte še izpopolnijo po pripombah komisije.

Skupščina je nato s pomočjo posebne volilne komisije izvedla volitve sodnika občinskega sodišča v Domžalah, za katerega je bil izmed treh kandidatov izvoljen Marjan Gregorc. Nadalje je na predlog komisije za kadre, volitve in imenovanja zaradi poteka dveletne mandatne dobe skupščina razrešila dosedanje člane komisije za statute delovnih organizacij in imenovala za naslednjo mandatno dobo nove člane. Ukinjena je bila tudi dosedanja komisija za narodno obrambo in v svet za narodno obrambo imenovan predsednik in člani sveta. Izvoljen je bil tudi namestnik občinskega sodnika za prekrške.

V nadaljevanju seje 7. decembra je skupščina po poročilu komisije za pregled statuten delovnih organizacij sklenila s posebnim priporočilom opozoriti na pospešeno prilagajanje organizacije in poslovanja določilom temeljnega zakona o podjetjih in temeljnega zakona o zavodih in v zvezi s tem na prilagajanje statuten. Pregle-

dajo in dopolnijo naj se tudi določila statuten glede pogojev za direktorje in ostale vodilne ljudi v delovnih organizacijah, in to še pred razpisom delovnih mest direktorjev, ki so že osem let na tem položaju v isti delovni organizaciji.

S poročilom o rezultatih periodičnih obračunov za obdobje januar—september 1965, ki ga je pripravila služba družbenega knjigovodstva v Domžalah in še podrobno obrazložila na sami seji direktorica omenjene službe, so bili odborniki seznanjeni predvsem z dosežki gospodarskih organizacij po reformi in s tendencami, ki so se pokazale v gospodarskih organizacijah v tem obdobju. Po sklepu skupščine naj bi njeni pristojni sveti in zbor delovnih skupnosti rezultate posameznih organizacij še posebej obravnavali in dali določene smernice, posebno glede vlaganja sredstev, zlasti tam, kjer konjunktorni pogoji omogočajo najboljše rezultate poslovanja.

Naslednji sklep skupščine je bil sprejet v zvezi s predloženim odlokom o kreditiranju študija, o katerem bo skupščina ponovno sklepala na seji v mesecu januarju 1966. Do tedaj pa naj se z občinskim komitejem ZMS naj-

Z novim letom je bil dan v promet nov denar, katerega nominalna vrednost je stokrat večja od starega denarja. Staremu pettisočaku torej odgovarja sedaj bankovec za 50 novih dinarjev, tisočak je sedaj bankovec za 10 novih dinarjev, petstotak je vreden 5 novih dinarjev, za en dinar (starih 100 dinarjev) in za pet par (starih pet dinarjev), pa so že v obtoku novi kovanci. Stari in novi denar sta sedaj enakovredno plačilno sredstvo, zato morajo biti tudi cene vsega blaga označene v novih in starih dinarjih. Stari denar bo postopoma vzet iz prometa in zamenjan z novim, ta zamenjava pa bo trajala nekaj let.

Novi dinar je otrok reforme. Naši napori za uresničenje načel gospodarske reforme in naši uspehi v tem prizadevanju bodo dali novemu dinarju veljavo v svetu, pa tudi mi sami ga bomo višje cenili kot starega, ker mu bomo mi sami s svojim delom določali vrednost

Po krasnem vremenu v prvih dneh novega leta je spet zapadel sneg in napravil nekaj preglavic tistim, ki imajo na skrbi naše ceste. Vsa čast, jim, ker so svoje delo doslej odlično opravili. Le tisti, ki imajo na skrbi hodnike za pešce na mostovih ob zvezni cesti so odpovedali

dejo enotna stališča, ki naj se izoblikujejo v novem predlogu odloka.

Nadalje so bili na tej seji sprejeti odloki, ki so bili že tudi objavljeni v uradni prilogi, in sicer sprememba odloka o gradbenih delih, za katera ni potrebno dovoljenje za graditev, sprememba odloka o določitvi najnižje najemnine za poslovne prostore v poslovnih stavbah, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš, nadalje odlok o turistični taksi, odlok o popisu stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov ter o postopku in metodah za ugotavljanje njihove vrednosti. Poleg odloka o minimalnih nagradah vajencev je bil v zvezi s tem sprejet tudi sklep, naj odborniki zbora delovnih skupnosti vplivajo v delovnih organizacijah, da že določene morebitne višje nagrade vajencev ne bi zniževali.

Skupščina je nato obravnavala predlog svojega poslovnika in ga z dopolnitvami odbornika Antona Gorjupa in tajnika skupščine tudi sprejela.

Na predlog občinskega komiteja ZMS je bilo sprejeto še priporočilo delovnim organizacijam glede štipendiranja in zaposlovanja mladih ter nato razveljavljen nezakonit razpis delovnega mesta direktorja LIP Radomlje.

27. 12. pa se je skupščina sestala na svoji zadnji seji v preteklem letu. Zanj je bil pripravljen obširen dnevni red, in sicer je bil po poročilu odbora za prisilno upravo pri gradbenem podjetju Domžale sprejet sklep, da se z dnem konstituiranja samoupravnih organov v podjetju in po imenovanju začasnega direktorja podjetja ukine tudi prisilna uprava. Sprejeto je bilo tudi stališče odbora prisilne uprave, do katerega je prišlo na podlagi analize poslovanja podjetja v tretjem trimesečju, namreč da ni pogojev za nadaljnje samostojno poslovanje podjetja, zaradi česar priporoča organom upravljanja v podjetju, da izvedejo referendum o pripojitvi podjetja k drugemu gradbenemu podjetju. Štiri gradbena podjetja so ga namreč pripravljena sprejeti, seveda vsako pod drugačnimi pogoji. Najugodnejše pogoje pa nudi podjetje »Obnova« Ljubljana, ki je pripravljeno v celoti prevzeti aktivno in pasivo in organizirati ekonomsko enoto ter tako obdržati tudi vse zaposlene.

Poročilo zdravstvenega doma »dr. Tineta Zajca« Domžale je med drugim vsebovalo podatke o realizaciji delovnega programa za preteklo leto, o delu medobčinskega zdravstvenega centra, poročilo o poteku gradnje nove zgradbe zdravstvenega doma in podatke o zdravstvenem stanju prebivalstva v občini. Predsednica sveta za zdravstvo dr. KALAN-KOVAC Mirjam pa je poudarila še najbolj pereče probleme s področja zdravstva in posebej v zvezi z

gradnjo zdravstvenega doma, h kateri naj bi prispevale tudi delovne organizacije. Šest odbornikov pa je v razpravi naglasilo še druga pereča vprašanja s tega področja.

V nadaljevanju je bilo skupščini predloženo v razpravo in sklepanje devet predlogov odlokov, ki jih je skupščina sprejela, in katerih besedila so objavljena v uradni prilogi tega poročevalca. V glavnem so to odloki s področja stanovanjskega gospodarstva, odlok o ustanovitvi sklada za razvoj otroškega varstva, odlok o odpravi zdravstvenega investicijskega sklada občine, sprememba odloka o prometnem davku in odlok o začasnem financiranju proračunskih potreb v prvem trimesečju 1966. leta.

Iz poročila o izpolnjevanju obveznosti pri združevanju sredstev za strokovno šolstvo v letu 1965 je bilo ugotovljeno, da nekatere gospodarske organizacije svojih pogodbenih ob-

veznosti do tega sklada ne izpolnjujejo. Skupščina je zato sprejela priporočilo gospodarskim organizacijam glede izpolnjevanja že zapadlih obveznosti do financiranja strokovnega šolstva kot tudi financiranja v letu 1966.

S posebno odločbo so bili ugotovljeni letni kosmati osebni dohodki delavcev v gospodarskih organizacijah za posamezne stroke v občini, ki bodo služili kot podlaga za odmero prispevka na osebni dohodek zasebnih obrtnih dejavnosti v letu 1966.

Ker določa tozadeven zvezni predpis, da gospodarijo s stanovanjskim fondom za to določena podjetja, je skupščina sprejela sklep, da se v tem smislu spremeni tudi status dosedanjega zavoda za stanovanjsko gospodarstvo. Obenem je sprejela priporočilo, naj bi se v občini Domžale ustanovilo le eno tako podjetje, ki bi upravljal s približno 800 stanovanjskimi enotami v družbeni lastnini, kar

je nekakšno zagotovilo za rentabilno poslovanje.

Na predlog sveta za finance je bilo na gostinsko podjetje Alpturist Ljubljana preneseno poročilo za investicijsko posojilo, ki je bilo najeto za Delikateso Domžale, katero je z vsemi obveznostmi prevzelo navedeno gostinsko podjetje.

Ker morajo v smislu določil temeljnega zakona o socialnem zavarovanju dati občinske skupščine soglasje k posameznim stopnjam prispevka zdravstvenega zavarovanja, je skupščina sprejela sklep, da se potrdi sklep skupščine komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja glede stopnje osnovnega in dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje od 1. I. 1966.

Po pojasnitvah, ki so jih dobili odborniki na svoja vprašanja, je predsedujoči s čestitko za novo leto in z željo za nadaljnje sodelovanje in uspešno delo skupščine zaključil zadnjo sejo skupščine v letu 1965.

Še o gradbenem podjetju

Bralci se verjetno spominjajo, da smo v številki 9 in 10/65 precej pisali o problematiki domžalskega gradbenega podjetja. Zato danes posredujemo o tem samo še nekaj podatkov. Dne 2. novembra 1965 je skupščina občine Domžale sprejela sklep, s katerim je bila v Gradbenem podjetju imenovana prisilna uprava za tri mesece. Prisilni upravi je skupščina priporočila, da deluje v smeri odločitve za eno od naslednjih treh možnih rešitev: nadaljnja samostojnost, priključitev k drugemu podjetju ali stečaj.

Skupščina občine Domžale je na seji 27. 12. 1965 razpravljala o poročilu prisilne uprave, ki je za to priliko pripravila obsežno poročilo. To poročilo ugotavlja, da so bila angažirana sredstva v gradbenem podjetju neekonomično izkoriščena. Čeprav je bilo podjetje dobro opremljeno z mehanizacijo, ni bil ekonomski učinek ustrezen tej opremljenosti. V primerjavi z ostalimi podjetji: Obnova, Tehnika, Za-

gorje, ugotavljamo, da je bil indeks vrednosti mehanizacije na zaposlenega naslednji:

»Gradbeno podjetje Domžale 100

»Obnova« Ljubljana 75

»Tehnika« Ljubljana 134

g. p. »Zagorje« 53

Tudi iz ostalih tabelarnih pregledov ugotavljamo, da je gradbeno podjetje skrajno slabo gospodarilo s sredstvi, ki jih je imelo v upravljanju. Istočasno pa so bili osebni dohodki kljub tako negospodarnemu izkoriščanju sredstev ves čas nad poročjem navedenih podjetij in tudi nad republiškim poročjem. Opozoriti moramo tudi na to, da se gornja trditev nanaša na osebne dohodke delavcev in uslužbencev, ki so v poročilu prikazani ločeno. Taki osebni dohodki brez ustrezne produktivnosti so nujno privedli podjetje v težaven položaj.

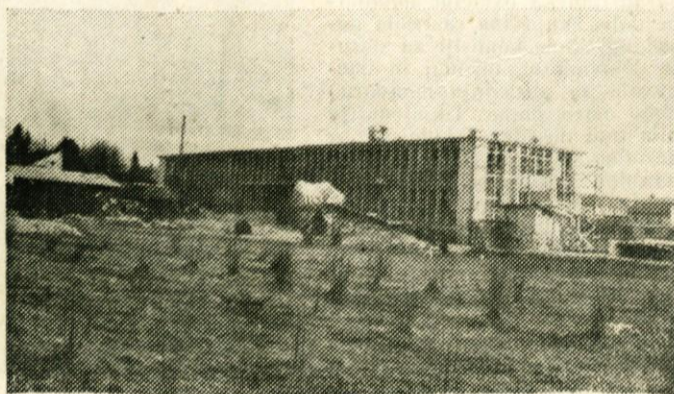
Po krajši razpravi je skupščina občine izglasovala razrešnico prisilni upravi in osvojila njeno poročilo.

V podjetju so bili izvoljeni samoupravni organi, ki so takoj po sklepu skupščine prevzeli podjetje v upravljanje. Prisilna uprava je predlagala, da se podjetje združi z gradbenim podjetjem OBNOVA iz Ljubljane, ki za pripojitev nudi najugodnejše pogoje. To pa je samo prva faza v sanaciji podjetja. Na novo izvoljeni samoupravni organi podjetja in »Obnove« bodo morali angažirati vse sile za dokončno ureditev vseh problemov v tej gospodarski organizaciji.

IZ POROČILA PRISILNE UPRAVE:

Gradbena dela na objektih, ki jih je prevzelo gradbeno podjetje so zaključni fazi. Podjetje pa je tako rekoč brez pogojev za dela v letu 1966 in j resno vprašanje izkoriščanja obstoječih kapacitet. Tudi druga večja gradbena podjetja še nimajo za leto 1966 zasedenih vseh kapacitet, zato dajejo na licitacijah sorazmerno velike popuste. Različni skladi pa vplivajo na to, da delajo tista gradbena podjetja, ki se trudijo, da z večjo produktivnostjo in boljšo organizacijo dela nudijo nižjo ceno.

V letošnjem letu zaradi restriktivnih ukrepov na področju financiranja investicij ni pričakovati novih, pomembnejših investicijskih del, z izjemo gradnje šolskih objektov in ostalih investicij, ki se financirajo iz stanovanjskih skladov in investicijskih vlaganj gospodarskih organizacij. Investicijska vlaganja gospodarskih organizacij pa bodo predvsem usmerjena v rekonstrukcijo, kjer se bo pretežno vlagalo v opremo in v trajna obratna sredstva.

Novi Zdravstveni dom v Domžalah počasi, a vztrajno raste. Sedaj je že v celoti pod streho in v teku so obrtniška dela. Ali bodo spomladi zastavili dela na paviljonih za prepotrebne dispanzerje?

Z gospodarsko reformo bodo sredstva, s katerimi samostojno razpolagajo gospodarske organizacije, večja. Vendar to povečanje zaradi istočasnega povečanja osebnih dohodkov in obratnih sredstev ne bo takšno, da bi bistveno vplivalo na povečanje investicijske potrošnje s strani gospodarskih organizacij. Spričo nastale situacije bodo gospodarske organizacije primorane na vlaganje v rekonstrukcijo, tj. nabavo nove opreme, ki bo vplivala na produktivnost, manj pa na gradbena dela.

Po podatkih, ki so jih zbrali člani odbora za prisilno upravo, je razvidno, da bo po predvidevanjih predstavnikov gospodarskih organizacij na območju naše občine okrog 150 milijonov dinarjev investicij v razna gradbena dela. Dela bodo oddana na podlagi licitacije. V tem primeru pa ni izgledov, da uspe gradbeno podjetje, in to predvsem zaradi nizke produktivnosti. Tudi začetek del je predviden šele za mesec marec.

Iz vseh teh in še drugih okoliščin lahko predvidimo, da se bo investicijska potrošnja, predvsem gradnja, bistveno skrčila. Zato tudi ni izgleda, da bi se podjetja lahko poslužila bančnih sredstev. Gradbeno

podjetje pa še celo ne iz razloga, ker nima pripravljenega niti zemljišča, niti načrtov za začetek gradnje za trg iz sredstev, ki bodo v letu 1966 na razpolago.

Nadaljnje vprašanje, ki se postavlja pred pristojne organe je v kakšno izgubo je podjetje zašlo, oziroma bo zašlo v naslednjih tednih.

Dosedanja izguba znaša kakih 25 milijonov dinarjev.

V primeru, da bi se sanacija zavlekla, se bo izguba v zimskih mesecih večala. Znano je, da so gradbena dela pri stolpičih in na zdravstvenem domu zaključena. Gradbišče šole Brdo pa je v takem stanju, da omogoča le delno gradbeno dejavnost, tj. da bi bilo v teh mesecih lahko zaposlenih okrog 25 gradbenih delavcev raznih kvalifikacij. Zato bi bile obveznosti investitorja do podjetja le minimalne in bi le delno krile nastale obveznosti do delavcev in uslužbencev v podjetju.

V bodočih mesecih bi nastala še nova izguba v višini 16.679.000 dinarjev, tako bi se izguba povečala na najmanj 42.000.000 din.

Odbor za prisilno upravo smatra na podlagi podatkov, ki so nakazani, da ni pogojev za nadaljnje samostojno poslova-

nje podjetja, temveč predlaga skupščini, da odpokliče odbor za prisilno upravo in priporoča organom upravljanja v podjetju, da v mesecu decembru 1965 izvedejo referendum o pripojitvi podjetja k drugemu gradbenemu podjetju.

Na podlagi razgovorov, ki jih je imel odbor s predstavniki posameznih gradbenih podjetij, je podana možnost realizacije takega priporočila. Podjetje se lahko pripoji h gradbenemu podjetju »Graditelj« Kamnik, gradbenemu podjetju Zagorje, »Tehnika« Ljubljana in »Obnova« Ljubljana. Pogoji za pripojitev so različni. Podjetje »Graditelj« Kamnik je pripravljeno kriti izgubo do višine 35 milijonov dinarjev.

Podjetje Zagorje je pripravljeno pokriti izgubo do višine 25 milijonov, organizirati obračunsko enoto in prevzeti vse delavce in del uslužbencev in prirediti z gradnjo trgovsko-stanovanjskega bloka v Domžalah. Podjetje »Tehnika« je zahtevalo podrobne podatke o podjetju, na podlagi teh pa bi sprejelo svoj sklep.

Podjetje »Obnova« je pripravljeno prevzeti aktivno in pasivo v celoti, organizirati ekonomsko enoto ter tako obdržati uslužbence in delavce v

celoti in prirediti z gradnjo individualnih hiš za trg.

Odbor za prisilno upravo je mnenja, da nudi najugodnejše pogoje podjetje »Obnova« Ljubljana, zato bi kazalo kolektivno, kateri edini ima pravico sklopiti o pripojitvi, da razpiše referendum za pripojitev k podjetju »Obnova« Ljubljana.

Ker je odbor za prisilno upravo prišel do gornjega zaključka, zato o likvidaciji podjetja ni razpravljalo.

Odbor za prisilno upravo:

Ivan Zupan l.r.
Stefan Kmetič l.r.
Albin Pavlin l.r.

In zaključek: V podjetju so sprejeli sklep, da se Gradbeno podjetje Domžale pripoji kot posebna ekonomska enota podjetju »Obnova« iz Ljubljane.

S tem je prva faza razprav okrog Gradbenega podjetja Domžale zaključena. V naslednjem obdobju pa bodo potrebni napori in dobra volja vseh članov te nove ekonomske enote, da se grehi preteklosti ne bi ponovili in da bi ta ekonomska enota zaživela polno življenje solidno organizirane in strokovno vodene gospodarske organizacije, od česar bi imeli korist člani kolektiva sami, pa tudi širša družbena skupnost.

Poročilo o uspehu nabiralne akcije za pomoč poplavlencem

Elementarne nesreče so v naši državi letos povzročile po nepopolnih podatkih za okoli 400 milijard škod.

Zato je jugoslovanski Rdeči križ razpravljal o oblikah pomoči, ki jo kot množična humanitarna organizacija mora nuditi prebivalstvu, ki je bilo prizadeto. Po prejemu priporočila je občinski odbor Rdečega križa Domžale s svojimi krajevnimi organizacijami RK prišel z akcijo za zbiranje pomoči prebivalstvu, ki so ga prizadele poplave v Prekmurju in neurje v Beli krajini in na Primorskem.

Naloga ni bila lahka, ker se je zbiranje vršilo v času, ko se je začela uveljavljati gospodarska reforma in z njo v zvezi podražitev osnovnih življenjskih artiklov, in ko so se delovni kolektivi morali spoprijemati z novimi načeli gospodarjenja.

Toda kljub temu so naši občani in delovni kolektivi z razumevanjem darovali vsak po svojih močeh.

Rezultat nabiralne akcije je bil naslednji:

Po krajevnih odborih RK:

Naslov zbiralca	Prejeta vrednost v materialu	Gotovina din	Skupaj din
KO RK Homec	—	29.900	29.900
KO RK Dob	—	92.550	92.550
KO RK Ihan	92.050	150.100	242.600
KO RK Trzin	166.100	69.640	235.740
KO RK Rafolče	—	11.670	11.670
KO RK Prevoje	2.000	80.860	82.860
KO RK Vir in šola Dob	312.450	43.757	356.187
KO RK Krtina	56.898	48.000	104.898
KO RK Moravče	—	93.240	93.240
KO RK Dragomelj-Pšata in PRK osnovne šole	65.500	43.700	109.200
KO RK Radomlje	48.500	187.720	236.220
KO RK Krašnja in šola	21.250	21.370	42.620
KO RK Zlatopolje	8.000	10.000	18.000
KO RK Lukovica	7.000	27.200	34.200
KO RK Vrhpolje	—	17.833	17.833
KO RK Peče	—	28.240	28.240
KO RK Domžale	481.600	203.000	684.600
KO RK Mengeš	450.750	95.030	545.780
KO RK Jarše	121.250	7.540	128.790
KO RK Blagovica	2.000	40.450	42.450
	1.835.778	1.301.800	3.137.578

Nakazila na »Sklad za poplavlence« pri Glavnem odboru RK Slovenije:

Naslov darovalca	Finančna sredstva s prenosnim nalogom din
TOSAMA, Vir pri Domžalah	100.000
ZITO, Vir	45.600
STUS, Domžale	50.000
Avtoservis, Domžale	10.000
Slaščičarna, Domžale	10.000
PEC, Mengeš	50.000
Lekarna, Domžale	50.000
Dom počitka, Domžale	38.286
Občinski odbor	
SZDL Domžale	10.000
Obč. odbor Združ. borcev	
NOV Domžale	5.000
Gost. podjetje KONJSEK	
Trojane	30.000
Farmis obrat LEK Mengeš	352.000
Združena kemična ind. Domžale	300.000
Tovarna filca, Mengeš	60.000
Trgovsko podjetje NAPRE-DEK Domžale	50.000
TAMIZ, Mengeš	30.000
Svet del. kolektiva SOb Domžale	30.000
Opekarna Radomlje	30.000
Zavarovalnica Domžale-Kamnik	200.000
Mestno mizarstvo, Domžale	30.000
Višja gospodinjstva šola	
Grobje	16.400
Dom počitka, Mengeš	25.000
Mlinostroj, Domžale	50.000
Občinski sindikalni svet, Domžale	15.000
Mestna pekarija, Domžale	10.000
Osnovna šola, Brdo-Sentvid	33.435
I. osnovna šola, Domžale	85.235
PRK osnovne šole Krašnja	2.970
Tomc Matija, Župni urad Domžale	20.000
Papirnica Količevo	1.000.000
	2.737.254

Osnovne šole:

Naslov zbiralca	Prejeta vrednost v materialu	Gotovina din	Skupaj din
PRK osnovne šole Sentožbolt	—	2.300	2.300
PRK osnovne šole Zlatopolje	—	7.920	7.920
PRK osnovne šole Brdo	28.750	18.745	47.495
PRK osnovne šole Radomlje	—	44.035	44.035
PRK osnovne šole Rova	—	2.560	2.560
PRK osnovne šole Ihan	—	11.500	11.500
PRK osnovne šole Mengeš	296.500	2.676	299.176
PRK osnovne šole Vencija Perka, Domžale	50.030	50.322	100.352
PRK osnovne šole Krtina	—	2.026	2.026
	375.280	142.082	517.362

Prejeta in odposlana materialna sredstva od gospodarskih organizacij, zavodov in ustanov:

Naslov darovalca	Material din	Opomba
Zdravstveni dom, Domžale	23.200	razno pohištvo
Višja gosp. šola, Groblje	138.400	razno pohištvo, postelje
Prodajalna UNIVERSALE, Domžale	687.090	konfekcija
INDUPLATI, Jarše	500.000	metrsko platno 326,9 m
TRAK, Mengeš	60.000	12 kg volne
FILC, Mengeš	15.000	5 kg filca
UNIVERSE, Domžale	101.600	60 kosov razne konfekcije
Inv. podjetje ZLATOPOLJE, Domžale	43.170	razna konfekcija
SONČNICA, DOMŽALE	169.000	338 kg jedilnega olja
STUS, Domžale	15.000	postelje
Poskusni center, Jابلje	391.300	semenska pšenica
	2.143.760	

SKUPNO JE BILO ZBRANEGA:

v materialu	4.354.818
v gotovini	4.181.136
Vsega	8.535.954

BREZPLACNO DELO IN USLUGE:

	din
Aktivisti Rdečega križa, podmladek in mladina RK po osnovnih šolah so prispevali 1216 prostovoljnih ur, v skupnem znesku	243.200
Brezplačni prevoz pohištva iz Lukovice in Mengša — TERMIT	4.000
Brezplačne objave podjetja KINO Domžale	20.000
Brezplačna uporaba skladišča ALKO, Domžale	15.000
Skupno brezplačnega prostovoljnega dela	288.500

Komisija za zbiranje pomoči pri občinskem odboru Rdečega križa Domžale se javno zahvaljuje za darovano pomoč, prostovoljno delo in brezplačne usluge

Komisija za pomoč ob elementarnih nesrečah pri občinskem odboru RK Domžale

Promet in njegovi problemi

Iz že objavljenih številk lahko spoznamo, da število prometnih nezgod na naših cestah stalno raste. (Glej 9. in prejšnjo številko Občinskega poročevalca.) Prav gotovo pa ti podatki niso popolnoma točni, saj so tu zajete le tiste prometne nezgode, ki so jih udeleženci v prometu sami prijavili ali pa so jih registrirale postaje milice. Prav gotovo pa je bilo nesreč še več in tako imenovanih obratnih nezgod, ki so se dogodile občanom, ki so odhajali na delo ali z dela, pa jih iz kakršnihkoli vzrokov niso prijavili.

Ta situacija pa bi bila gotovo hujša, če ne bi postaje milice pojačale fizične kontrole prometa v taki meri, kot so jo, saj so samo v devetih mesecih lanskega leta mandatno kaznovali za cestno prometne prekrške 1344 oseb v skupnem znesku 1.228.500 dinarjev, in podali 622 predlogov za upravno kaznovanje sodniku za prekrške. Od prometnih nezgod pa so prijavili 171 primerov občinskemu javnemu tožilstvu in 127 primerov sodniku za prekrške, v 50 primerih pa so napravili uradne zaznamke.

Komisija za vzgojo in varnost v prometu je tudi letos posvetila največ pozornosti vzgoji šolske mladine in lahko priznamo, da ima tu tudi največ uspeha. Komisije za prometno varnost v podjetjih so v letošnjem letu napravile precejšen korak naprej pri vzgoji svojih članov, še predvsem pa so uspeli, da se poveča skrb za brezhibnost vozil v njihovih avtoparkih in so nekatera podjetja (Papirnica Koljevo) skupno s HTV komisijami izdelala posebne pravilnike o ureditvi notranjega prometa v

samem delovnem kolektivu, kar bo nedvomno precej prispevalo k večji disciplini uporabnikov cest. Tu moramo omeniti in izraziti vso pohvalo Zavarovalnici Domžale-Kamnik, ki je iz svojih sredstev nabavila devet prometnih ogledal, s katerimi je bila povečana varnost prometa na tistih delih cestišč, ki so bili najbolj izpostavljeni.

Aktivno smo sodelovali v zvezni akciji »Več skrbi za varnost prometa v naseljih« in pa v akciji, ki se traja pod naslovom »Za večjo varnost pešcev in kolesarjev«. Vsekakor pa bo delo komisije moralo biti še nadalje usmerjeno v vzgojo naših občanov in bo treba z vsemi propagandnimi sredstvi spodbujati občane, da bodo postali disciplinirani uporabniki ceste.

Za zboljšanje prometne varnosti predlagamo: da se čimprej najdejo potrebna sredstva za nadaljevanje graditve obvoznice ob cesti 1/6.

— Ureditev Ceste talcev in Kidričeve ceste v Domžalah, kakor tudi Savske ceste, ki že zdaleč več ne ustreza sodobnemu prometu.

— Nujno je potrebno povezati Prešernovo cesto v podvozu z Novo ulico.

— Priporočiti Cestnemu podjetju v Domžalah, da se kar najbolje pripravi za zimsko službo, obnovi tiste prometne znake, ki so že dotrajani ali drugače poškodovani in namesti nove tam, kjer jih še ni ali pa se kaže potreba po njih.

— Šole naj tudi v letošnjem letu uvedejo prometno vzgojo.

— Avto-moto društvom, združenju šoferjev in avtomehaničkov in komisijam za prometno vzgojo v podjetjih priporočamo,

da izvedejo širšo akcijo, s katero naj bi seznanili občane o hoji po levi strani ceste, ki jo je uvedel novi temeljni zakon o varnosti na javnih cestah.

— Priporočamo PM Domžale, Lukovica in Moravče, da bi skupno s komisijo za vzgojo in varnost v prometu organizirali občasne akcije, kjer naj bi se

kontrolirala tehnična sposobnost vozil, hoje pešcev po levi strani in na ta način med drugim ugotavljajo vse tiste pojave, ki bi na kakršenkoli način mogli vplivati na poslabšanje prometne discipline.

Komisija za prometno varnost pri SO Domžale

Praznovanje noveletne jelke v Domu počitka v Mengšu

Kakor vsako leto so nas tudi za letošnje praznovanje noveletne jelke obiskali mladinci in pionirji Glasbene šole in Osnovne šole Mengeš in nam priredili pester program z novoletnim pozdravom.

Ob zaključku starega leta se prav vsi oskrbovanci iskreno zahvaljujemo ravnatelju doma Francu Sinku, ki je vsakemu oskrbovancu osebno zaželel srečo.

Novo leto in ga obdaroval, kakor tudi vsem ostalim uslužbencem za ves trud in vso skrb.

Oskrbovanci, za katere plačuje ali doplačuje oskrbo občina Domžale, so bili pa še posebno presenečeni, ker sta jih za praznike obiskala in bogato obdarila podpredsednik in tajnik občinske skupščine in jim zaželela srečno Novo leto.

Anica Pavlič

Zavod za stanovanjsko gospodarstvo in poslovne prostore Domžale, Ljubljanska 83

OBVEŠČA

vse stanovalce, organe upravljanja stanovanjskih hiš in poslovne partnerje, da je prešel s 1.1.1966 na poslovanje kot podjetje v smislu določil temeljnega zakona o gospodarskem poslovanju (gospodarjenju) s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini (Ur.l.SFRJ št.35/65) pod firmo

STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE
(Ljubljanska 83 — terasa)

Stanovalci plačajo stanarino za mesec januar v višini dosedanje akontacije hišnemu svetu. Hišni sveti odvedejo stanarino v smislu navodila republiškega sekretariata za urbanizem Stanovanjskemu podjetju Domžale do 20.1.1966. Blagajna bo odprta v pisarni Krajevne skupnosti Domžale, Kidričeva 14, vsak dan od 8. do 12. ure. Obračun pristojbin za vodo, elektriko itd. izvršijo organi upravljanja posamezne stanovanjske hiše sami.

Način pobiranja stanarin za mesec februar in dalje bo objavljen naknadno.

Vse informacije v zvezi z gospodarskim poslovanjem s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini posreduje podjetje po telefonu 72-224.

Boj proti alkoholizmu

Pri občinskem odboru SZDL Domžale je bilo dne 9. novembra sklicano posvetovanje, na katerem so sodelovali predstavniki družbeno-političnih organizacij, predstavniki strokovnih zdravstvenih služb in socialnega varstva občine Domžale.

Razpravljalo se je o vlogi in nalogah koordinacijskega odbora v boju proti alkoholizmu in o izvolitvi članov tega odbora, ki naj bi izdelal program dela za daljše obdobje.

Ugotovljeno je bilo, da je zadnji čas, da se pristopi k organiziranemu boju proti alkoholizmu, ki zadnje čase postaja splošni družbeni problem tudi v naši občini.

Nimamo sicer natančnih statističnih podatkov, iz katerih bi bilo razvidno število alkoholikov, nepreverjene ocene pa kažejo, da jih je ponekod tudi do sto na 10.000 prebivalcev. Prav grozljivi pa so podatki o stalnem porastu prodaje alkoholnih pijač. Poprečno zapravi alkoholik 60 in tudi več odstotkov svojih prejemkov samo za pijače. Uspešno sicer odpravljamo socialne krivice, pomanjkanje in siromaštvo, kar je bilo v preteklosti pogosto vzrok alkoholizma. Toda v našem naglem razvoju, še polnem družbenih protislovij, se porajajo novi socialni problemi, ki podobno kot v nekaterih drugih deželah tudi pri nas močno vplivajo na naraščanje alkoholizma.

Boja proti alkoholizmu si ne smemo zamišljati kot kampanjo proti vinu in drugim alkoholnim pijačam, temveč kot vsestransko prizadevanje za dvig materialnega in kulturnega standarda naših delovnih ljudi, kot prizadevanje za zdrave ljudi, za njihovo boljše prehrano, za varnost ljudi v javnem cestnem in drugem prometu, za urejene družine, v katerih bodo rasli zdravi in uravnovešeni otroci. Takšna prizadevanja pa morejo uspeti le tedaj, če so stalna, če je z njimi prepletena sleherna družbena in strokovna dejavnost in če končno zmaga

stališče, da so ta prizadevanja stvar vseh naših organov oblasti, strokovnih služb, zavodov in vseh družbeno-političnih organizacij. Težko in malo uspešno je zdravljenje kroničnih alkoholomanov, toda s sodelovanjem dobrih svetovalcev bi zdravljenje le doseglo zaželeni uspeh posebnost, če bi odpravili dosedanje praznine v naši zakonodaji, odprli zdravstvene domove z obvezno delovno terapijo tako dolgo, dokler bolnik ne postane enakovreden član družbe. V zadnjih letih so se možnosti za zdravljenje alkoholikov in za učinkovito pomoč njihovim družinam in otrokom bistveno izboljšale. Ugotovljeno je, da se človek, ki je vdan alkoholu, danes lahko zateče k zdravniku splošne prakse, dalje k specialistom, nevropsihiatrom in končno tudi v zavode za zdravljenje alkoholomanije.

Ugotavljamo pa tudi negativne pojave v razvoju in rasti mladega človeka v dobi dozorevanja. Zato je nujno potrebno našo mladino usmerjati na družbeno udejstvovanje. Zato naj bi se delo ne usmerjalo v ozko propagando proti alkoholu, ampak v boj za nadaljnjo splošno in številčno krepitev mladinskih, športnih, fizikalnih, kulturnih in drugih organizacij, v katerih bi se mladina vzgajala ne pa dolgočasila v gostinskih lokalih, v katerih se počasi privaja na uživanje alkoholnih pijač.

Znano je tudi, da je vinjenost pogost neposredni ali posredni vzrok za obratne neizhode, ki povzročajo veliko škodo. Po drugi strani pa je očitno, da je delavec, ki zaradi svojih življenjskih težav čuti potrebo, da se omamlja z alkoholom, nesrečen, zato na delovnem mestu tudi ne dosega takšnih proizvodnih rezultatov, kot bi jih sicer. Ti ljudje so potrebni pomoči. Delavski razred v naši držbi je vodilna sila, ki naj oblikuje splošno družbeno moralo. Zaradi tega bi bilo potrebno posvetiti tovrstnemu prosvetljevstvu delovnih ljudi vso skrb. Prizadevati bi si morali tudi, da bi začeli opuščati tradicionalne navade, da se pri nas pije na veselje in žalost, da sta gostilna in popivanje še vedno kraj in oblika za zabavo in oddih.

Koordinacijski odbor si bo prizadeval napraviti analizo o problemih alkoholizma na področju naše občine. S to analizo bomo seznanili vse občane.

Po zbranih podatkih bo koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu sestavil dolgoročni program svojega dela.

Zavedamo pa se, da bodo ta prizadevanja le počasi rodila zaželene uspehe pod pogojem, če bomo deležni pomoči vse družbe.

Za koordinacijski odbor:
Jože Kosmač

Planinci si v snegu krčijo pot na Veliko planino. Gore imajo pozimi, posebno ob lepem in sončnem vremenu poseben čar. Žičnica na Veliko planino je to lepoto napravila dostopno vsakomur

Z obiska pri Planinskem društvu Domžale

Torek zvečer... slaščičarna »Bistrica« ali po domače pri »Lenčku«... okrog 20. ure... zopet se zbirajo planinci... redna seja UO PD Domžale.

V našem listu še nismo pisali o delu tega društva, zato pa prisluhnimo, kaj bodo povedali planinci iz Domžal.

Dnevni red: pregled sklepov, delo odseka, gospodarstvo... in že smo sredi burne razprave.

Društvo, ustanovljeno leta 1949, vključuje danes preko 700 članov, mladincev in pionirjev. Vodi ga 21-članski UO.

1. Zakaj imate tako številen UO?

Upravljamo in oskrbujemo Dom PD Domžale na Veliki planini in tovorno žičnico Crna-Mala planina. V gradnji pa imamo predelavo starega gospodarskega poslopja v dependanso planinskega doma. S predavanji v besedi in sliki, z izleti in drugimi akcijami skušamo pridobiti čimveč novih prijateljev narave in gorske narave posebej, ter jih navdušiti za to najpristopnejšo obliko telesne vzgoje, rekreacije in oddiha, kar vse je dostopno, lahko rečemo, vsem našim ljudem. Nadalje skrbimo za varnost planinskih poti, naši »gorski stražarji« pa skrbijo za varstvo prirode. Imamo tudi mladinski odsek z veliko nalogo, širiti planinsko misel med mladino. O vsakem področju našega dela bi glede na uspehe in težave trajal razgovor predolgo.

2. Vaši uspehi?

Brez dotacij zgrajen Dom na Veliki planini in tovorna žičnica. Nadalje vzorno urejene poti na našem markacijskem področju, organizirana služba varstva prirode in ne nazadnje že tradicionalna predavanja z barvnimi diapozitivi.

3. Pa težave?

Vedno manj novih idealistov, nekonkurenčnost planinstva v primerjavi z motorizacijo in od-

tod težave mladinskega odseka, pa gospodarske skrbi in seveda splošen problem dobrih oskrbnikov planinskih postojank.

4. Kako pa čutite reformo?

Pričakujemo spremembe v zvezi s poslovanjem planinskih postojank v smeri vključevanja planinstva kot gospodarske veje v turizem. Kar pa zadeva samo administracijo in delovanje naših odsekov, poslujemo po načelih reforme že od ustanovitve, tako da smo o morebitnih dotacijah samo govorili, morda preveč, morda premalo, kdo bi vedel? Dobili jih nismo!

5. Kakšni so načrti?

Nadaljevati uspešno delo propagandnega in markacijskega odseka ter odseka za varstvo prirode, poživiti delo z mladino po šolah, na področju gospodarskega odseka pa odvisno od sredstev nadaljevati začetno prezidavo na planini. Kaj več pa najlažje in najhitreje lahko povedo posamezni načelniki odsekov. To pa kdaj drugič... na dnevnem redu je delo gospodarskega odseka... Pa brez zamele, da kar nadaljujemo z delom!

Nekateri problemi krajevnih skupnosti

Občinski odbor SZDL je lansko poletje organiziral širok posvet o nadaljnjem delu krajevnih skupnosti. Stališča s tega posveta smo vam posredovali v septembrski številki POROČEVALCA.

Po tem posvetu je občinski odbor SZDL oblikoval sklepe in stališča udeležencev posveta in jih posredoval skupščinskimi in upravnim organom občine. V decembru 1965 je predsednik občinske skupščine organiziral posvet s predstniki krajevnih skupnosti. Na tem posvetu smo se dogovorili, da morajo upravni organi občine izdelati predlog sistema za prenašanja pristojno-

sti občine na krajevne skupnosti, hkrati s tem pa tudi razdelilnik sredstev za to. Po tem predlogu bi morali svet in oddelek družbene službe, socialno varstvo ter zdravstvo pripraviti predlog za javno razpravo, ki bi preciziral, kako se bodo formirala in razdeljevala sredstva, namenjena za zdravstveno in socialno varstvo občanov. Oddelek za gospodarstvo in svet za industrijo bosta pripravila predlog pravilnika o prenašanju pristojnosti občine glede komunalnih del na krajevne skupnosti. Tu mislimo predvsem na urejanje cest, ki so lokalnega značaja, vendar jih je (Nadaljevanje na 6. str.)

Cesta, ki nima nikjer zveze z ostalim cestnim omrežjem

V 9. številki Občinskega poročevalca z dne 15. XI. 1965 sem opazil sliko in članek pod njo, ki pravi, da je nastala cesta, ki nima nikjer zveze z ostalim cestnim omrežjem.

Ostale občane zanima, kje so lastniki teh hiš, ki jih je po številu 16, speljali gradbeni material, da so si sezidali stanovanjske hiše. Znano je, da si po razvitih državah vozijo gradbeni material tudi s helikopterji v težko dostopne kraje, toda na Rojah teh verjetno niso imeli, in zakaj si sedaj ne bi tam, kjer so si vozili gradbeni material še ceste uredili za stalno. Znano nam je, da bi se dalo zadevo lepo urediti, samo žrtvovati bi bilo treba nekaj m² vrtov, seveda lastnih, to je od tistih, ki želijo cesto, nikakor pa ne tujih, kot so si oni zamislili. Tako bi bilo stanje vzdržno in ne nevzdržno kot navaja pisec članka.

Ce pa naj bo cesta speljana tako, kot oni hočejo, bo treba pa tudi hiše prestaviti, in stvar se bo zavlekla še za tri leta ali pa še več. Zanimivo bi bilo tudi javnosti pokazati krivca, da je zadeva tako izpadla. Zakaj si prizadeti niso zagotovili najprej cesto in dostop do bodoče hiše, kot to delajo druge. Kje pa so bili takrat odgovorni? In kje so bili tisti, ki so izdali lokacijo? Mislim, da bi bilo krivce treba javnosti pokazati, ne pa ščititi.

OBCANI

PRIPIS UREDNISTVA

Čeprav gornji dopis ni podisan, kar bi pravilno moral biti in čeprav bi zato moral romati v koš, ga objavljamo zaradi mnenja, ki je karakteristično za nekatere ozke skupine naših občanov. Zato javnosti in »občanom«, avtorjem gornjega članka posredujemo naše stališče o načinu obravnavanja nekaterih družbenih problemov. Bralec članka ima vtis, da so ti »OBCANI« zelo družbeno angažirani, ker si zelo zavzeto prizadevajo poiskati »najboljšo« rešitev za problem v zvezi s cesto. Hiš verjetno ne

(Nadaljevanje s 5. str.)

do sedaj oskrbovalo cestno podjetje v dogovoru z oddelkom za gospodarstvo. Občinski odbor SZDL je na tem posvetu predlagal, da se organizira v zimskih mesecih za člane svetov krajevnih skupnosti seminar, na katerem naj bi natančneje opredelili tekoče naloge teh novih organov. Poleg tega smo se pogovarjali tudi o problemih v zvezi s kmetijskim zavarovanjem in o izvajanju zakona o gozdovih. V prihodnje želimo še več takih razgovorov s predsednikom skupščine. Po možnosti pa naj bi bili ti razgovori krajši in samo z eno točko dnevnega reda.

Andrej Drmal

bo treba predstavljati, verjetno pa bi bilo koristno prestaviti in oblikovati nekatera mnenja teh »OBCANOV«, ker bi s tem vse take in podobne probleme lahko rešili dosti manj boleče in precej hitreje. Naš sistem neposredne demokracije predvideva odkrito in javno razpravo

o vseh vprašanih. Zato mislimo, da ti tovariši, ki so se skrili za firmo »OBCANI«, delajo sebi in sistemu s takim načinom prispevanja k razreševanju družbenih problemov medvedjo uslugo. Tako pa zaostčujejo problem zato, da bo čim težje rešljiv, ter diskreditirajo pojem »OBCANI«, s katerim navadno označujemo posameznika ali širšo skupino, ki ima kot aktiven faktor v druž-

bi najpomembnejše mesto tako glede pravic kot tudi dolžnosti, kar je zapisano tudi v naši Ustavi.

Vprašanje ureditve te ceste ni treba, da bi reševali SE TRI ALI VEČ LET, če bi ti »OBCANI« hoteli, bi bil z njihovim konstruktivnim sodelovanjem brez težav rešen lahko ŽE PRED DVEMA LETOMA.

Za uredniški odbor
Andrej Drmal

Delo krajevne organizacije SZDL Homec

Krajevna organizacija SZDL Homec obsega vasi Homec in Nožice. Po letni konferenci, ki je bila zelo obiskana, se je odbor KO SZDL sestel z namenom, da izdela program dela za leto 1966. Zaradi neaktivnosti prejšnjih odborov SZDL so novo izvoljeni odborniki vzeli svojo dolžnost zelo neresno. Na sestanke so vedno prihajali samo nekateri. Tako stanje ni samo odraz neodgovornosti članov KO SZDL, ampak je posledica prepočasnega razvijanja družbenega in družabnega življenja v obeh vaseh.

V razgovorih z nekaterimi prizadevnimi posamezniki smo poskušali analizirati obstoječe stanje in ugotoviti, zakaj ljudje ne prihajajo na sestanke. Na tako apatičnost do družbene aktivnosti vpliva več vzrokov. Poskusimo nanizati vsaj nekatere važnejše. Območje krajevne orga-

nizacije je določeno tako, da praktično vaščani obeh vasi nikjer nimajo prostora za zbiranje in razvijanje raznih oblik družabnega življenja. Poleg gostilne je tak prostor samo še v šoli, ki pa je zaradi svoje specifične dejavnosti tudi neprimerna za prirejanje množičnih prireditev. V preteklosti so vaščani zelo prizadevno gradili svoj zadržni dom, ki že nekaj let stoji prazen ali nenamensko izkoriščen. Sedanjí krajevni odbor SZDL, posebno pa odbornik občinske skupščine, si prizadevajo poiskati ustrezno rešitev v zvezi z izkoriščanjem združenega doma. V obdobju, ko je družbeno življenje v drugih krajih občine dobivalo novo kvaliteto, je v Homecu popolnoma zamrlo. Zato se v celotni situaciji pojavlja kot posebna težava tudi kadrovski problem. Starejši družbeni delavci so iz različnih razlogov

opustili delo v krajevnih organizacijah, mlajši pa še nimajo potrebne prakse, da bi lahko z majhnim trudom uspešno delovali. Zato se delo krajevnega odbora SZDL že nekaj let omejuje samo na pobiranje članarine in kampanjsko izvrševanje akcij, ki jih organizira občinski odbor SZDL za vso ali posamezni del občine. Upamo, da bosta občinski odbor in krajevni odbor SZDL Homec našla najboljši izhod iz te situacije in našla ustrezne oblike dela, ki bi v Homecu pritegnile širši krog ljudi k sodelovanju.

Občni zbor DPM Dob

Pred kratkim je društvo prijateljev mladine Dob imelo svoj redni letni občni zbor. To društvo je eno zelo delavnih in aktivnih. To je bilo razvidno tudi iz poročila, ki ga je podala predsednica Stefka Grilj, ena najbolj aktivnih v tej organizaciji.

Iz razprave je bilo razvidno, da je bila letos posvečena glavna skrb vrsti problemov in akcij, ki so jih izvajali pionirski odred na šoli, PSS in komisije pri društvu.

Ko omenjamo delo komisij, moramo pohvaliti posebno komisijo za letovanja, pionirsko komisijo in komisijo za varstvo in socialna vprašanja. Po zaslugi društva in posameznih članov DPM je bil tudi zelo delaven pionirski odred na osnovni šoli v Dobu, ki je ob zaključku JPI bil tudi nagrajen.

Posamezni člani so zelo veliko govorili o vprašanju otroškega varstva za območje Dob-Vir, ker je tudi analiza pokazala, da je odstotek zaposlenih žena prav na tem terenu največji. Razveseljivo je dejstvo, da so pokazale gospodarske organizacije in določile tudi primerne zneske za uredništev zahtev velikega števila žena.

Občni zbor je ob zaključku sprejel program dela za novo koledarsko leto 1966. Novemu odboru, ki mu predseduje Franc Brenčič, pa želimo veliko uspehov tudi v bodoče.

Delovni dogovor v SZDL

Občinska konferenca SZDL Domžale, ki je zasedala 11. XII. 1965, je dala pomemben prispevek k vlogi SZDL v družbenem življenju občine. Poročilo, razprava, posebno pa referat predsednika so zelo kritično ocenili družbena dogajanja v občini in dokaj natančno začrtali smer nadaljnjemu razvoju občinske organizacije SZDL in okvire njenega delovanja. Veliko je bilo govora predvsem o družbenih problemih, o pomanjkljivosti znotraj organizacije SZDL, o deprofesionalizaciji dolžnosti (funkcij) v družbenih organizacijah in o prepočasnem razreševanju problemov, ki so jih nazakali občani na zborih volivcev. Po površni oceni je razprava na konferenci potekala mimo vsebine poročila in referata. Po analizi konference pa razprava predstavlja dopolnilo poročilu in referatu, hkrati pa obogatitev misli in idej, ki v njih niso bile podrobneje obdelane.

Konferenca je potrdila princip socialistične zveze, da je treba o družbenih problemih razpravljati odkrito, kritično in s prispevki udeležencev razprave dopolniti ali oblikovati stališča SZDL, ki zaradi take metode postanejo širok delovni dogovor za akcijo. Poleg tega taka razprava usposablja udeležence za družbeno-politično delo, ker se

z demokratično borbo mnenj križajo osebna gledanja na posamezne probleme, vendar je možno z dobro pripravljeno in organizirano razpravo iz take konfrontacije dobiti najustreznejše stališče večine občanov. To pa predstavlja za razvoj organizacije pomembno osnovo. Na konferenci je bil izvoljen tudi nov občinski odbor SZDL, ki šteje 21 članov.

Novi člani so:

1. Belšak ing. Niko
2. Horvat Stefan
3. Kalan Franc
4. Borc Anita
5. Vrhovec Stane
6. Turšič Anton
7. Černivec Francka
8. Papež ing. Igor
9. Uštar Martin
10. Dime Vida
11. Pančur Franc
12. Maselj Cveto
13. Terček Alojz
14. Gabrovšek Franc
15. Drmal Andrej
16. Orehek ing. Avgust
17. Zupančič Mitja
18. Gerbec Minka
19. Jeretina Tončka
20. Maver Emil
21. Urbanija Lado

Nadzorni odbor:

1. Kosmač Jože
2. Mežnar Francka
3. Šporar Franjo

Uredništvu Občinskega poročevalca

Obračam se na vaše uredništvo z vprašanjem, na katero bi zelo rada dobila odgovor. Mogoče vam bo uspelo od merodajnih izvedeti, kje tiči zajec.

Z možem sva pred kakimi osmimi leti kupila s težko prisluženimi prihranki in s posojilom starejšo hišo v Šmarci, v kateri pa so stranke. Kljub prošnjam in vsemu mogočemu, nama v vseh teh letih ni uspelo, da bi v svoji hiši našla prostor zase in za svoj družino. Ker ni druge pomoči, sva se odločila, da hišo prodava, seveda za nizko ceno, ker za hiše s strankami ni interesentov. Sklenila sva, da bi si postavila nov dom in to nekje v okolici Domžal, da bi tudi otroci imeli možnost šolanja, tako kot ga imajo drugi otroci, midva pa bi tudi lahko opravljala vsak svojo službo. Ker so v zvezi z novogradnjo velike sitnosti, sva se že junija obrnila na uslužbenca občinske skupščine za nasvet. Tam sva izvedela, da bo zemljo za gradnjo hiš v *kratkem prodajal Zavod za stanovanjsko gospodarstvo Domžale in to v okolici Kemične tovarne*. Uslužbenka na Zavodu za stanovanjsko gospodarstvo je pojasnila, da bo v kratkem razpis v časopisu (Delu ali Občinskem poročevalcu), na katerega naj se javimo. Od takrat je minilo skoraj šest mesecev. Ker sem v službi in težko pridem v Domžale, večkrat na-

prosim zdaj enega, zdaj drugega, da gre povprašat, kako je s tistim razpisom. Tudi sama sem se že večkrat pozanimala, vsak dan pa tudi skrbno pregledujem Delo, da ne bi prezrla razpisa, na katerega tako težko čakam. V časopisu do zdaj nisem našla razpisa, v Domžalah pa dobim vedno enak odgovor: »*Drugi mesec pa sigurno.*« Zanima me, *kdo je in kje je tisti, ki to zavlada.* Meni se zdi, da bi morali ljudi, ki so pripravljeni leta in leta varčevati za to, da bi si zgradili nov dom in s tem razbremenili stanovanjsko stisko, še podpreti in jim dajati veselje do dela, ne pa da je ravno obratno. Vsak se zaveda, kakšno veliko breme si nakopije, če se odloči za zidanje hiše, posebno še sedaj. Zato bi pa vsaj tu na začetku pričakovala razumevanje. Vem, da se marsikaj zakasni, toda kar za več mesecev pa menda ne. Človek bi si preko zime pripravil vse potrebno za pričetek gradnje spomladi, ker če se bo vsaka stvar tako zavlekla, kot se je ta razpis, potem v enem letu ne bo mogoče narediti niti toliko, da bi začeli z gradnjo temeljev.

Lepo prosim, če bi lahko dobila na moje vprašanje konkretnější odgovor, kot je pa ta: »*Drugi mesec pa sigurno.*«

Antonija Baloh, učiteljica
Sentožbolt, p. Trojane

Na dopis tov. Antonije Baloh, učiteljice, dajemo naslednje pojasnilo:

Skupščina občine Domžale je poverila Stanovanjskemu skladu oddajo in urejanje mestnih zemljišč z odlokom, objavljenem v Glasniku št. 80/63. Stanovanjski sklad občine Domžale je na podlagi urbanističnega programa za občino Domžale naročil pri projektivni organizaciji »Zavod za urbanizem — Projektivni atelje Ljubljana« potrebne zazidalne načrte. Omenjeni načrti so bili razstavljeni in razgrnjeni v sejni dvorani Skupščine občine Domžale, kakor to predvideva zakon o urbanističnih projektih. K razstavljenim načrtom je bilo danih s strani občanov več pripomb. Ker predvideva zakon, da morajo vsak posamezni zazidalni načrt sprejeti in potrditi na sestanku zbori občanov, je bilo to tudi storjeno. Na zboru občanov, kjer je bil v razpravi zazidalni načrt vzhodno od Kemične tovarne, je bila udeležba skromna, posebno še s strani interesentov za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš. Po razpravi na tem sestanku se je razvila živa diskusija med bivšimi lastniki, ki so trdili, da zazidalni načrt ni upošteval dejanskega stanja in drugih želja interesentov. Zato je bilo sklenjeno, da se skliče nov zbor občanov in na njem ponovno raz-

pravlja o predloženem zazidalnem načrtu. Na žalost tudi na tem zboru niso bili v večini udeleženi interesenti za gradnjo stanovanjskih hiš, temveč zopet bivši lastniki. Sklep tega zadnjega zbora je bil: imenuje naj se komisija predstavnikov projektivne organizacije, predstavnikov Skupščine občine Domžale in Sveta za urbanizem Skupščine občine Domžale in naj na kraju samem ugotovi utemeljenost zahtev občanov.

Komisija je to delo na terenu opravila in ves material predložila projektivni organizaciji v depolnitev, kolikor so bile predložene pripombe utemeljene. Po dogovoru s projektivno organizacijo bodo zazidalni načrti gotovi do 31. I. 1966 ter takoj nato predloženi v odobritev republiškemu sekretariatu za urbanizem. Ker je oddaja mestnega zemljišča na tem predelu odvisna še od same parcelacije na terenu, bo verjetno razpis dan šele v mesecu marcu ali aprilu 1966. Glede na omenjeni postopek pri pripravi zazidalne dokumentacije je popolnoma razumljivo, da se je sam razpis zavlekel za nekaj mesecev. O kakšnem nameremem zavlačevanju s strani Zavoda za stanovanjsko gospodarstvo ne more biti govora, ker smo želeli pripraviti oddajo zemljišča po najkrajšem postopku, vendar se je ta zaradi nave-

denih razlogov zavlekla. V podobnem stanju je tudi ostala urbanistična dokumentacija za zazidalna področja, predvidena po urbanističnem programu. Predvidevamo, da bomo lahko oddajali zemljišča za individualno gradnjo v letu 1966 na naslednjih področjih:

1. Domžale vzhodno od Kemične tovarne in zahodno od železniške proge;
2. Mengeš — Zavrti;
3. Trzin; Moravče;
4. Radomlje;

5. Vir — Količevo;

6. Preserje — severno od Induplati Jarše.

Za vse omenjene kraje so že v izdelavi zazidalni načrti ali pa bodo v kratkem naročeni. Razumljivo pa je, da je realizacija tega programa odvisna od sredstev, katere bo morala zagotoviti iz proračuna Skupščine občine Domžale.

Zavod za stanovanjsko gospodarstvo
in poslovne prostore
Domžale

Kadar vajenci ometajo

Bilo je nekoč.

Ne, zgodilo se je točno 5. novembra lani.

V prijazni vasi Srednje Jarše, kateri je promet prizanesel s tem, da je »glavna cesta« speljana mimo nje, je tudi hiša s številko 47. V njej stanuje Stefka Šenkova s svojimi štirimi otroki. Matere ni vedno doma, ker je zaposlena v tovarni. Oče jim je pred letom umrl. Tudi 5. novembra je bil doma samo 14-letni sinko. Dobil je obisk. Prišel je dimnikar in se z mladim Šenkom pogovoril v jeziku mladoletnikov: »Danes pa mi ne boš zaklenil. Jaz bom ometal, pa konec!« Casa za zaklepanje ni bilo več, zato je mladi dimnikar pričel s svojo umetnostjo. Pri Šenkovih je bilo treba ometi samo eno dimno cev — tisto, ki je speljana od štedilnika.

Mladi dimnikar je vestno opravil svoje delo. Morda je bil celo preveč vesten: dimne saje je v celoti odstranil, sicer bi kuhinja ne bila tako črna po njegovem odhodu.

Ko je prišla mati Stefka po delu domov, je njen sin za silo že pospravil. Delo je bilo oprav-

ljeno samo polovično, kar pa mladeniču njegovih let ne moremo šteti v zlo. Sicer pa ni bilo treba skrivati, ker je dimnikar pustil sledove svojega obiska že na vhodnih vratih. Tudi zajemalka, katero rabijo pri Šenkovih v kuharske namene, je ostala še nepomita. Z njo je mladi dimnikar namreč čistil dimni kanal.

Ko o tem razmišljamo, lahko upravičeno trdimo, naj se dimnikarski vajenci učijo svoje večšine drugod in ne pri stanovanjcih, ki dimnikarja ne vabijo po svoji volji v stanovanje ampak to naredijo zaradi ustreznega odloka, ki ga je sprejela občinska skupščina.

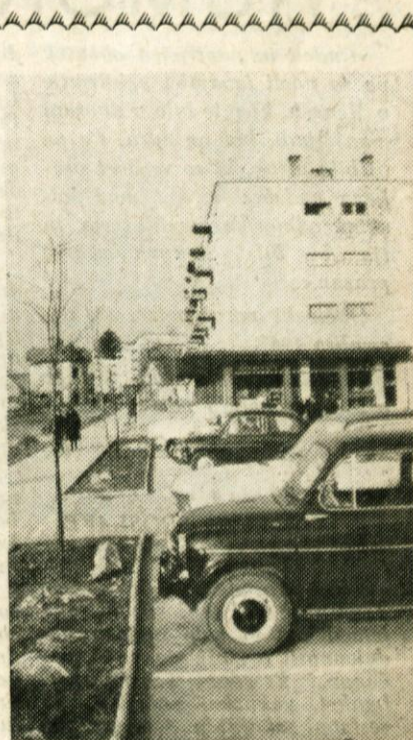
Tudi svoje orodje naj imajo prihodnji dimnikarji s seboj, pa vsak mesec naj pridejo ometat, ne pa samo enkrat v letu, kakor je bil to primer v Srednjih Jaršah 47.

Pripis

Ce pa je to delo izvršil že izkušen dimnikar, mi naj ta oprosti. Napisal sem te vrstice po pripovedovanju, vendar resno dvomim v svojo zmoto.

Otmär Lipovšek

Središče Domžal se je izpred »Pošte« predstavilo k novim trgovsko stanovanjskim blokom ob Ljubljanski cesti. Tujec dobi, če se pelje po tej cesti, o Domžalah najboljši vtis. Res pa je tudi, da so vse ostale ceste in ulice do skrajnosti zanemarjene, posebno še Kidričeva, Cesta talcev in Presernova, ob katerih so skoraj vse naše največje tovarne in po katerih se vrši največji promet. Ali bodo prišle letos na vrsto?

Dolžnosti in pravice dimnikarskih organizacij, dimnikarjev in uporabnikov kurilnih naprav in dimnih vodov

Način opravljanja dimnikarske službe, odgovornosti uporabnikov kurilnih naprav in dimnih vodov, kakor tudi dimnikarskih organizacij, ki so dolžne te naprave čistiti, je urejen s predpisi.

Zadnji tak predpis je zakon o dimnikarski službi, ki je objavljen v Uradnem listu SRS, št. 11/65.

Pri opravljanju ali zaradi neopravljanja dimnikarske službe pride mnogokrat do raznih prerek, predvsem zaradi slabo opravljenih, neopravljenih ali pa nepravčasno opravljenih dimnikarskih storitev. Da do takih primerov ne bi prišlo, ali da bi jih bilo čim manj, bomo prizadete seznanili z najvažnejšimi določbami zakona o dimnikarski službi in odlokom o tem, katere vrste kurilne naprave in dimni vodi v občini Domžale morajo biti očiščeni in pregledani ter v katerih rokih.

1. Dimnikarske storitve smejo opravljati samo osebe, ki so strokovno usposobljene za dimnikarje.

2. Dimnikarska organizacija mora čistiti:

— kurilne naprave na trda in tekoča goriva in njih dimne vode vsak mesec,

— te naprave v zasebnih gospodinjstvih, kjer se v glavnem uporablja plin in elektrika se čistijo od 1. junija do 30. septembra po potrebi.

— plinske vode kurilnih naprav na zemeljski plin mesečno, — izžiganje dimnikov se opravlja po potrebi.

3. Dimnikar mora o morebitnih tehničnih in drugih pomanjkljivostih kurilnih naprav in dimnih vodov pisмено opozoriti uporabnika le-teh, ter mu določiti primeren čas za odpravo.

4. Dimnikar mora izžigati dimnik v jutranjih urah. Objekta, v katerem izžiga dimnik, ne sme zapustiti, dokler traja nevarnost požara.

5. Pri opravljanju svojih dolžnosti ima dimnikar pravico vstopiti v prostore zgradbe, kjer je kurilna naprava, sme pa tudi pregledati načrt zgradbe.

6. Uporabniki kurilnih naprav in dimnih vodov so dolžni omogočiti dimnikarju, da svoje delo lahko nemoteno opravlja. Za kršilce določil zakona o dimnikarski službi je predpisana denarna kazen do 20.000 din.

Namen zakona o dimnikarski službi je, vzbuditi pri uporabnikih kurilnih naprav in dimnih vodov, kakor tudi pri dimnikarskih podjetjih, skrb za redno čiščenje kurilnih naprav in dimnih vodov.

S tem bomo preprečili, ali pa vsaj omejili požare, ki nam povzročajo vsako leto veliko škode.

Iz pisarne

Oddelka za notranje zadeve
Skupščine občine Domžale

Alojz Müller

18. decembra 1965 se je končala pot Lojzeta Müllerja. Tiho in mirno, kot je s svojimi dejanji vse življenje pridobil vedno nove prijatelje in znance, tako tiho nas je tudi zapustil. Rojen je bil leta 1895 v Bačah ob Baškem jezeru na Koroškem. Se kot vojak je bil 1917. leta mobiliziran v avstrijsko vojsko in poslan na rusko fronto, bil ujet in je dlje časa preživel v ruskem ujetništvu. Po vojni se je vrnil domov na Koroško in se vključil v osvobodilni boj koroških Slovencev. Boril se je najprej z orožjem v roki kot koroški prostovoljec v domači občini, nato pa v Rožu in sodeloval pri osvoboditvi Borovelj ter drugih koroških slovenskih krajev. Za svoja dejanja je dobil spomenico od sekcije Koroških borcev pri ZB NOV. Se le po nesrečnem plebiscitu se je posvetil lastnemu življenju, ter je kot finančni poverjenik služboval v mari-borskem okraju, na Primorskem, Bohinju in nazadnje v Domžalah. Ob okupaciji ga je okupator kot zavednega Slovence v koroškega borca vrgel iz službe, nakar se je zaposlil v Papirnici Količevo, kjer je dočkal upokojitev.

Tudi po vojni se njegovo delo ni ustavilo. Honorarno zaposlen je bil 15 let na občinskem sindikalnem svetu v Domžalah, kjer je s svojo organizacijsko sposobnostjo skrbel za rast in razvoj Počitniške skupnosti v Domžalah. Dolga leta je bil blagajnik občinskega sindikalnega sveta, vse dokler ga v decembru 1964 ni bolezen priklenila na posteljo.

Toda ne samo poklicno, vse življenje je bil tudi družbeno aktiven. Vneto in pošteno je deloval kot član osrednjega odbora kluba Koroških slovencev, zbiral je dokumentarno gradivo o koroškem problemu in širil sodobni slovenski tisk Slovenske Koroške. Njegova velika zasluga je, da je med okupacijo rešil in do današnjega časa ohranil knjigo doktorja Franca Sušnika »Svetovna literatura«, katere celotno naklad so Nemci z rokopisom vrea uničili.

Lojze je bil tihega in mirnega značaja. Vesele narave, vedno razpoložen in nasmejan, vedno pripravljen pomagati sočloveku. Ob koncu njegove življenjske poti se mu lahko samo zahvalimo za njegova dela in žrtve, ki jih je doprinesel za Slovensko Koroško in koroške Slovence. Sad njegovega dela pa je tudi bogat prispevek k boljšemu poznavanju dogodkov v obdobju po koncu 1. svetovne vojne posebno t. ar se tiče koroških Slovencev.

Slava njegovemu spominu!

HUMORESKA

»Čuden in neprijeten občutek pa so imeli izvajalci akademije v Mengšu, kjer je bilo v dvorani manj ljudi, kot na odru. Če ne bi bilo otrok, ki so se brez vsakega nadzorstva, kot med šolskim odmorom, podili sem in tja, bi bila dvorana skoraj prazna.«

Občinski poročevalec, 15. decembra 1965.

Ob istem času so bile gostilne v Mengšu nabito polne.

(Op. pisca)

KONCEPT ZA PROSLAVE V DOMŽALSKI OBČINI

Praznovanja so svetla resnica današnje usakdanosti in ena izmed redkih zelo angažiranih dejavnosti v življenju naših občanov. Besede: praznovanje, banket, zakuska, pojedina, pa sestavni, skorajda nepogrešljivi

del našega kulturnega, športnega in političnega življenja. Ljudje pač radi praznujemo. Prazniki pa so dvojni: državni in nedržavni (godovi, posvetni prazniki, ljudski običaji, navede), ki jih praznujejo vsi, nekateri legalno, drugi pa skrito in ilegalno.

Priznati pa moramo, da se v dolgih povojnih letih še vedno ni izoblikoval pravi, ustrezni tip socialističnega praznovanja državnih praznikov, tisti, ki bi zadovoljil in potešil kvalitetnih proslav željno in žejno slovensko ljudstvo in jasno tudi občane domžalske občine.

V prvih povojnih letih se je na proslavah govorilo visoko in bobneče. Pevski zbori so jurišali in donela je pesem: »Hej mašina zagodi« in druge. V prvem petletkarskem zagonu so bile dvorane polne, danes pa so dvorane ob praznovanjih državnih praznikov skoraj prazne; kjer ni pojeval, zakusk in banketov seveda. Nikogar kmalu več ne bo, ki se bo skromno

poklonil borbenemu spominu preteklosti.

Jasno pa nam mora biti v slehernem trenutku, da bo rdeča barva, simbol revolucije, tudi v naslednjem zgodovinskem obdobju morala pri proslavah igrati pomembno vlogo. Zato bi predlagal, da bi začeli, ker nam gre pač za publiko na proslavah, piti ob spominu na borbene dni in sploh ob takih priložnostih RDEČE vino.

Tako nas bo vsaj rdeča barva vina trajno spominjala na veličastne zgodovinske dogodke preteklega obdobja.

Verjetno pa nekaterim rdeče vino ne bo všeč. Mar bomo pili črnega, vas sprašam? Tu gre vendar za simboliko! Kakšna proslava pa bi bila to?

Ljudje — kakor vedno se bodo našli nergači — še ne bodo zadovoljni. Zato bomo proslave izboljšati; saj smo vendar tam doma, kjer se vse nenehno ponavlja, reorganizira in obrača. Pa tudi — Slovenci smo temeljito ljudstvo in zakaj ne bi šli še dlje v oblikovanju idealnega tipa praznovanja državnih praznikov.

Začeli bomo — v slavo in čast praznikov piti — piti še BELO vino. Res je, marsikaterim praznovalcem bo bela barva še dobro znana iz ne tako oddaljenih preteklosti, zato bodo to pote, z belim vinom toplo pozdravili. Drugi nergači pa bodo spet zahtevali izboljšavo in dopolnitev sistema proslav.

Da ne bomo izneverili svojega reorganizatorskega slovesa, bomo še v tretje popravili proslavo; rdeča in bela barva brez modre res ne pomenita in ne povesta prav ničesar. Celoten, prav takih proslav ježen krog praznovancev bo začel piti še PLAVAC, da bo krog zaključen, tip proslave pri nas pa dokončno določen.

Pa tudi: »In vino veritas«. Tako proslava nam bo, ne nazadnje, pomagala, da bomo izvedeli, kaj ljudje pravzaprav mislijo. Saj nam gre vendar tudi za to, ali ne?

Proslavarji pa — in teh ob takih proslavah ne bo primanjkovalo, se bodo lahko bobneče potrkali po prsih in dejali: »Mi, kulturniki...«

Pokaži kaj znaš - z obeh strani!

Devetnajstega decembra je priredil aktiv Zveze mladine podjetja INDUPLATI iz Jarš javno mladinsko oddajo »Pokaži, kaj znaš«. Pred polno dvorano gledalcev so nastopile mlade pevke popevk in narodno zabavnih melodij ter dva instrumentalna ansambla iz raznih krajev naše in kamniške občine. Gledalci so včasih ploskali in kričali »še enkrat!«, včasih pa so nagradili nastopajočega z — molkom. Ker je bila večina gledalcev mladih (tudi v žiriji so imeli večino), je razumljivo, da so vsa prva mesta zasedle pevke popevk. Prvo mesto je zasedla Marinka Ipač z največjim možnim številom točk (60), ki si jih je »prislužila« z dvema popevkama s kitaro. Tudi drugo mesto je pripadlo njej skupaj z Aleksandro Krivorotov, s katero sta v dvojce zapeli dve popularni popevki. Na nadaljnja mesta so se zvrstile ostale popevkarske posnemalke (bolj ali manj slabe), šele na koncu sta bila oha instrumentalna tria in duet se-

ster Seško iz Radomelj, ki sta bili sicer intonacijsko in tudi sicer glasovno verjetno najboljši, vendar sta storili usodno napako — zapeli sta dve NARODNO-ZABAVNI pesmi.

Ob tem dve kritični pripombi organizatorju!

PRVIC: Strokovna žirija je bila z eno izjemo zelo »nestrokovna«. Menda bi pri celji kopici poklicnih in polpoklicnih glasbenikov iz naše občine lahko našli tri, ki bi malo bolj strokovno ocenjevali nastopajoče, kot pa jih je omenjena žirija.

DRUGIC: Glede na strokovnost žirije skoraj ni bilo pričakovati drugega, kot da so zasedle boljša mesta popevkarice (z izjemo drugo uvrščenega dueta, slabe), narodno-zabavna glasba pa je, ne glede na enako in boljše kvaliteto, ostala v ozadju!

Zatorej: v bodoče manj slabega posnemanja znanih popevkarjev (potrebna bi bila predhodna izbira) in bolj pošteno ocenjevanje nastopajočih!

Dedek Mraz in celotno lanskoletno praznovanje novega leta je bilo v znamenju reforme in temu primerno skromnejše kot prejšnja leta. Kljub temu pa je društvo prijateljev mladine tudi tokrat priredilo v kino dvorani v Domžalah za naše najmlajše, tj. za predšolske otroke dve lepo uspeli prireditvi s programom, ki ga je oskrbela II. osnovna šola in z obdaritvijo. Podobne prireditve so organizirale tudi nekatere gospodarske organizacije v občini

Miševa jama se nadaljuje

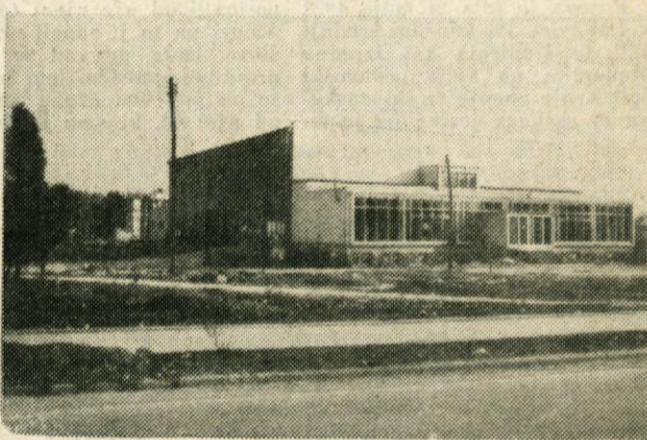
Lani smo pisali, da so jamarji odkopali prehode v nove dele Miševe jame na Gorjuši. Nič pa nismo omenili, da so našli v jami človeško okostje. Le-to sta pregledala arheologa dr. Rakovec in dr. Osolce v Ljubljani in ugotovila, da je že čez 100 let v jami in da je pripadalo moškemu srednjih let. To ugotovitev potrjuje tudi ustno izročilo, ki pravi, da se je pred 120 leti izgubil neki moški iz vasi. Za njim niso našli nobene sledi. Pri tem pa je najbolj zanimiva ugotovitev, da to nesrečnik ni prišel v jamo skozi sedanji vhod, ampak, da je moral obstajati še neki drug, ki pa je sedaj zasut.

Da bi odkrili skrivnostni vhod v Miševo jamo, so se jamarji letos 2. januarja ponovno spustili v brežno. In res, odkrili so novo dvoranico, skozi katero se

nadaljuje rov proti Železni jami, ki pa je še zasut.

Nič manj pomembna pa ni ugotovitev, da se jama nadaljuje tudi v nasprotno smer, to je proti Brezovici. Natančno so preiskali vse kotičke in našli tri vzporedne rove, ki so bili prvotno lepo zasigani, a jih je pozneje voda zatrpala z ilovico. Začeli so jih odkopavati. Delo je bilo zelo naporno. Ker niso bili pripravljeni na tako akcijo (niso imeli dovolj orodja, niti hrane) so se morali vrniti na površje brez večjih uspehov. Čeprav na moč utrujeni, mokri in blatni so z veseljem plezali skozi pasaže, saj so prepričani, da bodo v eni naslednjih akcij na grajeni z novimi odkritji v našem podzemeljskem svetu.

Stane Stražar

Nedograjena dvorana v Domžalah, ki je bila predvidena za kulturne in športne prireditve ter gospodarske razstave, postala pa je najdražje skladišče v državi, je poskrbela za popularnost Domžal bolj kot vsa druga propaganda, čeprav tokrat v negativnem smislu. Televizija in časopisi se obregajo vanjo. Ali smo res tako bogati, da si lahko privoščimo tako razkošje in tako revni, da objekta ne moremo dograditi in ga uporabljati v namene, za katere je bil spočet?

V Domžalah smo z lastnimi sredstvi zgradili novo moderno pošto poslopje, kjer pa so že pred meseci dela zastala in stavba sameva. Namen je bil, da se v to poslopje preseli tudi avtomatka telefonska centrala, in tako reši sedanje nemogoče stanje, ko je telefon vse prepogosto ovira, ne pa sredstvo hitrejšega poslovanja.

Kdo bi nam vedel povedati, kakšna usoda je namenjena temu objektu in ali lahko upamo, da bo v novem letu pošta dobila nove prostore?

Telovadba v domžalskem Partizanu

V domžalskem Partizanu redno telovadijo vsi oddelki. Zaradi adaptacije telovadnice pri I. osnovni šoli, katero uporablja tudi telovadno društvo Partizan Domžale se je začetek redne vadbe v letošnji sezoni zavlekel za skoraj dva meseca. Sedaj pa je telovadnica spet urejena in vsi oddelki že redno telovadijo. Najmlajši, tj. cici-bani, imajo telovadbo vsak ponedeljek in vsako sredo ob 15,30 do 16,30, pionirke vsak ponedeljek in vsako sredo ob

16,45 do 18. ure, mladinke pa vsak ponedeljek in četrtek od 18,15 do 19,30.

Moški oddelki imajo redno telovadbo vsak torek in petek in sicer: pionirji od 16,30 do 17,45, mladinci od 18,15 in 19,30, člani pa od 19,30 dalje.

Vsako sredo od 20. ure dalje je rekreacijska telovadba za starejše člane in članice.

Vse, ki imajo veselje do telovadbe vabimo, da pridejo v telovadnico.

TVD Partizan Domžale

Frančiška Blatnik

popolnjevala tudi na filozofski fakulteti v Ljubljani.

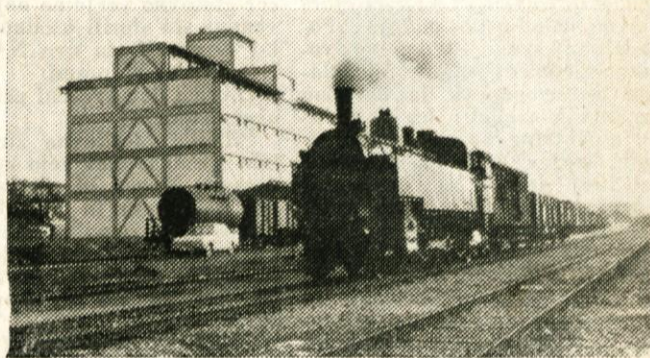
Najprej je službovala na osnovni šoli v Krašnji, nato pa je v avgustu 1947 prišla poučevati na Brdo, kjer je ostala vse svoje življenje. Polnih sedemnajst let je delala in učila na tem delovnem mestu, vse dokler ji bolezen tega ni več dovolila. 29. decembra 1965 je umrla, zadnji dan starega leta pa smo jo pokopali na pokopališču na Brdu v neposredni bližini njene stare šole in nastajajočega novega šolskega poslopja, katerega se je tako zelo veselila.

Njeno delo je bilo res vsestransko. Šola, prosveta, skrb za pionirje in mladino, skrb za znanje in vzgojenost. Vedno je hotela biti med svojimi učenci, ki jih je z ljubeznijo vzgajala in poučevala. Ob pogrebu se je zbralo nešteto hvaležnih odraslih in šolske mladine. Spremili so jo na Brdo, pred šolo so se poslovili od nje njenji tovariši, učenci pa so ji zapeli pesem v slovo. Dolg sprevod se je vil proti pokopališču, tam pa smo se ob odprtem grobu poslovili od nje vsi, ki smo jo poznali.

Za konec leta 1965 je za vedno odšla od nas Frančiška Blatnik, predmetna učiteljica z Brda pri Lukovici.

Rojena je bila 21. maja 1922 v Lukovici. Po končani srednji šoli je študirala kot izredna študentka na višji pedagoški šoli, svoje znanje iz slovenskega in ruskega jezika pa je iz-

spoštovali in ljubili, z zavestjo, se bo ime učiteljice Frančiške da ni umrla, saj bo trajno živel v spominu mladega rodu. Dokler bo stala brdska šola, cih ljudi, ki so jo poznali.

Castitljivo starost 70 let je dosegel popularni Kamičan in ves ta čas je v splošno zadovoljstvo, včasih večje, včasih manjše, prevažal vse, ki so bili potrebni njegovih uslug in pogosto smo slišali, da je kljub letom še visoko produktiven in aktiven. Velika gneča njegovih »ljubiteljev« vsako jutro in vsak večer to potrjuje. V zadnjem času pa smo za našega Kamičana v skrbah, kajti pravijo, da več ne zasluzi zase in za svoje življenje in da bi mu morali drugi — kdo? — dati starostno podporo v višini 92 milijonov dinarjev (starih) na leto, kajti sicer da so mu ure štete. Ker pa je na pogled še kar čil in zdrav bi bilo prav, če bi nam ob priliki povedal, kje so vzroki, da se je njegov apetit v zadnjem času tako zelo povečal.

Sodobna pravljica

(Kozerija)

»Nekoč, za devetimi gorami in devetimi vodami...« tako se običajno prične pravljica, ki jih ponekod (kjer si še ni utrl poti televizijski sprejemnik), še danes pripovedujejo babice svojim vnukom. Toda pravljica, ki vam jo bom povedal danes, se je zgodila nedolgo tega. Zanimivo je, da v njej ne nastopajo niti palčki, kaj šele vile, škrtarje ali rojenice. Kraj pa naj le ostane neznan, saj dandanašnji podobne pravljice niso nikaka redkost.

Po oglasnih deskah so viseli plakati in vabila za volivce, naj se udeležijo zborov volivcev. Ljudje so hodili mimo, se ustavljali posamič in v skupinah. Njihov pogovor se je vrtil ponajpogostejše o davkih, ki se bodo obravnavali tokrat pod posebno točko. Bili so si edini v tem, da bo zbor volivcev važen in iz njihovega pogovora je bilo moč sklepati, da se ga bodo udeležili v velikem številu. No, končno je to tudi razumljivo, saj je davek za slehernega poselnika Ahilona peti. Secer pa, o čem bi se pogovarjali, če ne bi bilo davkov? Koga bi pravzaprav kritizirali, če ne bi bilo občine? Najbolj bi bile seveda prizadete vaške klepetulje, ki bi jim zmanjkalo snovi.

Mrak je legel nad vas. Pred hišo, kjer naj bi bil zbor volivcev, se je ustavil avtomobil. Izstopil je predsednik občinske skupščine, ki je bil določen, da bo odgovarjal na vprašanja volivcev.

Soba, kjer so se zbrali občani, se je polagoma polnila. Ko se je zbor pričel, je bila zasedena do zadnjega kotička.

Ze kar v začetku razprave je postalo živahno.

»Ceste niso več podobne cestam,« se je prvi oglašil tovariš Lakotnik. »Samo davke plačujemo,« je nadaljeval tovariš Pogoltnik, »naših težav pa občina nikoli ne vidi!«

»Ce bi bili vsaj eno leto oproščeni davkov, bi si sami zgradili ceste, da bi jih bilo treba vikati,« je pristavil tov. Potrebuješ.

Komaj je prišel do besede tovariš »z občine«, na katerega je priletelo nekaj pikrih, in pojasnil, da odslej dalje ne bo več potrebno plačevati davkov. Družba se bo zadovoljila z manjšimi sredstvi, da bi tudi v hribovitih domačijah zavel standard. Takšen je bil torej sklep občinske skupščine na zadnji seji.

Tov. Lakotnik, Pogoltnik in tov. Potrebuješ so se pomenljivo spogledali. »Ze spet nam hočejo flancati,« je prvi šepnil tovariš Lakotnik.

Pogovor so končali, ko je tov. »z občine« osem navzočim čital vsebino odloka. »Pa bo menda res tako, kot je povedal,« je vprašujoče izkašljaj tov. Pogoltnik.

Ko je tov. »z občine« končal, je pogledal tovarišu Potrebuješu v oči in mu rekel: »Nadose me veseli, da si boste sedaj tako lepo uredili ceste. Verjemite mi, da bomo tega zelo veselili tudi tisti, ki vaših cest ne bomo veliko uporabljali.«

Za hip je nastal molk. Tudi resnim obrazom so se tedaj ustnice razširile v razigran nasmeh.

Za besedo je prosil tov. Nemanič.

»Kot ste slišali,« je pričel, »smo sedaj prosti oseh davkov. Za urejanje svojih lastnih potreb,« je nadaljeval, »pa bomo tudi v bodoče potrebovali nekaj denarja, da bomo lahko vsaj za silo popravili poti, pa tudi mrljska večica, kot veste, je že v zelo slabem stanju. Zato predlagam, da bi uvedli vsaj 1,5 % samoprispevka od davčne osnove,« je končal tovariš Nemanič.

Volivci so predlog odobraval, le da se je nekaterim zdela višina prispevka premajhnana.

»Kaj, da bomo sami popravljali ceste in povrhu še pokopališče vzdrževali,« je tulče skočil pokonci tovariš Lakotnik, kot bi mu kdo zadrli šilo v zadnji del telesa.

»Zakaj imamo pa občino,« ga je hitel dopolnjevati tovariš Pogoltnik.

Tudi tovariš Potrebuješ, ki se ga je že očitno prijel ritoznojčan, (ki si ga je pred prihodom na sestanek nalil nekaj kozarčkov — za korajžol!), je odločno ugovarjal, da bi plačal samoprispevek, pa naj se zgodi karkoli.

»Saj ne zmorem,« je zajeceljal.

»Kje pa naj dobim denar. Družino imam. Vse leto sem imel toliko davka, da se iz njega nisem videl. Ničesar si nisem mogel kupiti!«

Tedaj je v dvorani završalo.

»Ce ti gre tako slabo, kako si si le mogel pretekle leto zgraditi takšen hlev, ki je bolj podoben bloku, kot pa štali,« mu je hitel ugovarjati sosed.

»Kako si le mogel kupovati najmodernejše stroje,« se je hudopal starejši mož, ki ga majhna krpa zemlje res težko praznila.

»Le kje si dobil denar za avto,« se je obregnil tretji.

»Ali je poleg tebe še kdo dobil tako ugodno rešeno prošnjo za znižanje davka,« je bilo slišati proteste v dvorani.

Se in še so oblegali volivci tovariša Potrebuješa.

Tovariš Potrebuješ se je usedel in sklonil glavo. Ustnice so mu postale suhe, glava pa težka.

Delovni predsednik je dal predlog o samoprispevku na glasovanje. Roke so se dvigale. Vsi so se strinjali, da plačajo letno tisočaka ali dva. V kotu pa so sklonjenih glav sedeli tovariš Lakotnik, tovariš Pogoltnik in Potrebuješ. Roke so se jim zatile globoko v žepa, da jih ne bi kdo videl. Ni jih bilo sram, da so Nemanič in z njim vsi drugi visoko dvignili roke in glasovali za nekaj, kar jim bo koristilo in s čimer bodo sami upravljali...

Pravljica, ki se na žalost ni zgodila za devetimi gorami in devetimi vodami, je pri kraju. Mar ne bi bilo mnogo lepše, če si takšnih in podobnih pravljic ne bi bilo treba pripovedovati?

Zdravstveno zavarovanje kmetijskih proizvajalcev

V 1959. letu so bili sprejeti prvi predpisi o uvedbi obveznega zdravstvenega zavarovanja kmetijskih proizvajalcev. S temi predpisi je bilo uvedeno samo takojmenovano osnovno zavarovanje, ki je zagotavljalo zdravstveno varstvo in zdravljenje nalezljivih in drugih bolezni, naštetih v čl. 8 in 9 zakona. Z osnovnim zavarovanjem je bilo torej urejeno plačevanje večine zdravstvenih storitev. Omenjeni zakon pa je dopuščal tudi možnost uvedbe takojmenovanega razširjenega kmečkega zavarovanja. In tako je bivši OLO že leta 1961 sprejel odlok o uvedbi razširjenega zdravstvenega zavarovanja, s katerim je bilo zagotovljeno brezplačno zdravljenje vseh bolezni, naštetih v zakonu in pa dodatno k temu še zdravljenje drugih bolezni, ki niso našteje v zakonu, po znižanih cenah. Na ta način se je kmečko zdravstveno zavarovanje po obsegu pravic zelo približalo delavskemu zdravstvenemu zavarovanju, kar pomeni velik korak naprej na področju zdravstvenega varstva vseh občanov. Vse zdravstvene institucije, kakor tudi vsa razpolož-

ljiva sodobna sredstva za zdravljenje ljudi in za preprečevanje bolezni so tako postala dostopna tudi vsem kmetijskim proizvajalcem in njihovim družinskim članom. Za uresničitev te obsežne naloge je družba izdatno prispevala in sicer tako, da so prevzeli občinski proračuni vse stroške zdravljenja bolezni po 8. členu zakona. Samo domžalska občina je v tem času prispevala iz proračuna znesek 53.887.000 dinarjev.

Toda kljub izdatni pomoči proračuna se je iz leta v leto večal tudi prispevek zavezanec, ker so naraščali stroški zdravljenja. Občina je sicer skušala uravnavati celotno obremenitev kmetijskih proizvajalcev na ta način, da je davčni predpis zniževala, vendar v tem prizadevanju ni v celoti uspela, ker se je prispevek za zdravstveno zavarovanje predpisoval po določeni stopnji na katastrski dohodek in ni upošteval plačilne zmogljivosti posameznih kategorij plačnikov. Gibanje obremenitev za davek in za prispevek za zdravstveno zavarovanje je bilo naslednje:

Davek	Prispevek za zdravstveno zavarovanje	Skupaj
Leta 1961	124.047.000	25.835.000
Leta 1962	166.326.000	56.562.000
Leta 1963	169.344.000	70.653.000
Leta 1964	131.432.000	69.458.000
Leta 1965	96.588.000	98.644.000

Iz tega je razvidno, da je v letu 1961 prispevek za zdravstveno zavarovanje znašal komaj peti del davčnega predpisa, medtem ko je ta prispevek že v letu 1965 presegel celotni predpis davka. Celotna obremenitev kmetijskih proizvajalcev pa se je sukala okoli 200 milijonov, čeprav so se cene v tem času skoraj podvojile, s tem pa tudi nominalni dohodek kmetov.

Moramo pa tudi še omeniti, da navedenih zneskov prispevka za zdravstveno zavarovanje ne plačajo v celoti kmetje zavarovanci, ampak, da del prispevka plačujejo tudi posestniki zemljišč, katerim kmetijska dejavnost ni glavni vir dohodkov in so kot delavci ali upokojeanci zavarovani iz delovnega razmerja. Tako na primer znaša ta prispevek nekmetov v letu 1965 kar 12.335.000 dinarjev. Kot že rečeno, je družba v različnih oblikah pomagala skladu kmečkemu zavarovanju, da je lahko prestal začetne težave. Te težave so sedaj že premagane in je potreb-

no urediti poslovanje sklada po načelu samofinanciranja. V tem smislu je tekla tudi diskusija na seji občinske skupščine, kjer je bilo ugotovljeno, da je potrebno znižati proračunsko dotacijo skladu. Prav tako lahko preberemo v osnutku novega zakona o kmečkem zdravstvenem zavarovanju, ki ga pravkar obravnava republiška skupščina, da sta načeli samofinanciranja in samoupravljanja temeljni dve načeli, po katerih bo v bodoče urejeno zdravstveno zavarovanje kmetijskih proizvajalcev. Zaradi tega predvideva zakonski osnutek najširše oblike samoupravljanja v poslovanju sklada.

Glede bodočega obsega zdravstvenega zavarovanja se bodo mogli izreči vsi zavarovanci in sicer z referendumom. V primeru da se obstoječi obseg pravic obdrži ali še nekoliko razširi se predvideva, da bodo izdatki na posameznega zavarovanca dosegli znesek 45.000 dinarjev, kar bo odgovarjalo 17 odstotni stopnji prispevka na katastrski dohodek.

Domžalčan - reprezentant

Te dni se je vrnil iz Albanije, kjer je bilo balkansko prvenstvo v košarki, član državne reprezentance Domžalčan Darko HOČEVAR — Palček.

Ker je eden izmed redkih Domžalčanov, ki so oblekli dres z državnim grbom, sem ga poprosil, da mi odgovori na nekaj vprašanj:

Vprašanje: Kaj se ti je na tekmovalstvu v Tirani najbolj vtisnilo v spomin?

Odgovor: Neverjetna, prav fanatična borbenost prve ekipe Albanije. Kljub vsemu, pa sta

se obe ekipi Albanije uvrstili na zadnji mesti.

Vprašanje: Kdaj si bil najbolj vesel?

Odgovor: Najbolj vesel sem bil takrat, ko sem dosegel prvi koš za reprezentanco. Bilo je pred nekaj meseci v Carigradu v tekmi z Avstrijo. Dal sem ga »iz osebne«. Zelo sem bil pa tudi vesel da sem v tekmi z Albanijo II. v Tirani dosegel 34 točk. Seveda se mi je to posrečilo s podporo soigralcev.

Vprašanje: Kdaj si se prvič srečal s košarko?

Odgovor: Nekoč pozimi leta 1960 me je pot zanesla v telovadnico med košarkaše. Takrat jih je treniral še tov. Grandovec. Od takrat naprej pa je košarka postala del mojega življenja. Za KK Domžale pa sem odigral približno sto tekem.

Vprašanje: Kaj imaš za svoj dosednji največji uspeh?

Odgovor: Mislim, da je moj največji uspeh uvrstitev v reprezentanco Jugoslavije, ko sem komaj nekaj mesecev igral v ligaškem moštvu ASK Olimpija.

Vprašanje: Kaj si še želiš?

Odgovor: Želim, da bi še naprej ostal član državne reprezentance ter da bi Olimpija spet postala državni prvak.

M. Brojan

Pod črto

Vsi vemo, da stanje v telesni kulturi naše občine ni rožnato. Košarkarski klub le še živetari, kakor živetarijo društva Partizan, za športne aktivne iz oddaljenejših krajev pa bi celo lahko rekli, da propadajo.

Ob objektih, ki so bili zgrajeni (in resnici na ljubo moramo priznati, da teh ni malo) sameva le malo ali nič tekmovalcev. Dejstvo je, da društva nimajo denarja niti za osnovno dejavnost.

Nasprotno pa je na Ob ZTV profesionalni sekretar, ki ne opravlja svojih obveznosti. Nobena skrivnost ni, da veliko delovnih dni niti ni na svojem mestu.

Ne odrekamo mu zaslug za svojočasno visoko kotiranje domžalske košarke v občinskem merilu, niti nismo proti temu, da je košarkarski sodnik, vendar

hočemo takega, ki bo društvom, za katera je nameščen, res nekaj nudil. In tega pa dosedanjí profesionalca na Ob ZTV ni.

Lahko si predstavljamo, kaj bi za telesno kulturo domžalske občine pomenila sredstva, ki jih za svoje (ne) delo prejema. Kdo mu odobrava dopuste? Situacija, kakršna je, je le odraz čudnega stanja, ki vlada v Ob ZTV.

»Za minimalno računovodstvo profesionalca ni potreben!« je dejal sekretar občinskega odbora SZDL tov. Drmal. Sprašujemo se, do kdaj se bodo še tako razmetavala za telesno kulturo domžalske občine prepotrebna sredstva in do kdaj bo profesionalni sekretar Ob ZTV lahko še hodel — kadar se mu bo zahtelo — na sojen je tekem po domovini in izven nje, telesna kultura v domžalski občini pa mu bo deveta skrb?

ZAHVALA

Ob nenadni, boleči izgubi moža in očeta Kosirnik Ivana-Jančeta z Vira se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so počastili njegovo spomin.

Posebno se zahvaljujemo Prostovoljnemu gasilskemu društvu Vir za izkazano pomoč in zadnjo čast. Nadalje Zvezi združenj borcev NOV občine Domžale in terena Vir, Društvu upokojeencev, pevcev in godbi. Topla zahvala tudi vsem darovalcem vencev in cvetja in govornikom, ki so se s toplimi besedami poslovili od pokojnika.

Trajna zahvala kolektivu TOSAMA, ki je polnoštevilno izkazal zadnjo čast pokojnemu, ga obsul s cvetjem in ga pridružujoč se Prostovoljnemu gasilskemu društvu, spremil na zadnji poti s pretresujočim zavijanjem sirene.

Zahvaljujemo se vsem društvom, organizacijam in kolektivom in stoterim posameznikom za zadnje spremstvo in za izrečena pismena in ustna sožalja.

Hvaležni družini KOSIRNIK — IVKOVIC

Berite Občinski poročevalec!

Dober dan - (ne)odgovornost!

Naj mi bralci oprostijo neizvirnost: naslov sem si skoraj v celoti izposodil iz reportaže o (ne)odgovornosti pri reševanju stanovanjskih problemov v Kranju, objavljene v Nedeljskem dnevniku 26. XII. 1965.

Da, dober dan, (ne)odgovornost!

Domžalčani se lahko »pohvalimo« z enako (ne)odgovornostjo na raznih področjih družbenega življenja in urejanja perečih problemov v naši občini, zlasti pa še v samih Domžalah.

Poglejmo nekaj primerov — recimo v športu!

Kegljišče contra otroški vrtec!

Večini občanov domžalske občine je verjetno znano, da je bilo pred dvema mesecema v Domžalah državno kegljaško prvenstvo in da je bilo zato v zelo kratkem času dograjeno kegljišče v športnem parku, ki je sicer stalo že dalj časa le napol dograjeno.

Večini občanov (tudi piscu ne v celoti) pa niso znana vsa dejstva in ozadje tega prvenstva in dograditve kegljišča, predvsem pa okoliščine pri zbiranju sredstev zanj. Oglejmo si vso to tolikanj opevano slavo (Delo, Sportske novosti, intervju v prejšnji številki našega lista) še z druge strani, kajti — vsaka medalja ima dve plati!

Najprej: ne trdim, da je prav vse, kar bom napisal, v celoti dokazano, toda dokler ne bodo prizadeti dokazali nasprotno, bodo po občini še krožile razne vesti! — Drži tudi, da bi bilo enkrat treba kegljišče dograditi, saj je sicer neizkoriščena investicija. Toda po kakšnih poteh, zakaj in kdaj, to je pa drugo vprašanje!

Pravijo: za dograditev kegljišča je bilo porabljenih okoli 22 milijonov dinarjev (z materialom vred seveda). Od kod?!

Trdim: vsa sredstva so bila zbrana mimo vseh rednih poti financiranja in to mimo sklada za pospeševanje telesne kulture, občinskega proračuna in v nasprotju z duhom gospodarske reforme in družbenega plana občine Domžale. Vsa, oziroma večina!

Zanima nas: kdo so tisti »vsi smo bili edini, da sprejmemo organizacijo prvenstva«, kot je izjavil v intervjuju za Občinski poročevalec tov. Zevnik (in s tem za dograditev kegljišča).

Občinska skupščina verjetno ne, saj o tem na skupščini pred prvenstvom niso govorili.

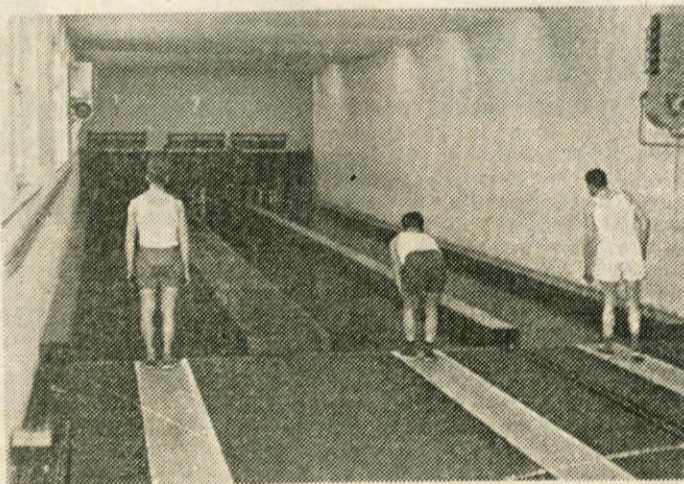
Predsedstvo skupščine tudi verjetno ne, saj je podpredsednik skupščine tov. Kralj izjavil pred pričami: »Postavili so nas pred dejstvo — v Domžalah bo prvenstvo!«

Upravni odbor sklada za pospeševanje telesne kulture tudi ne, kot so mi potrdili nekateri člani tega odbora, čeprav bi bilo

to edino pravilno, sicer nam sklad ni potreben, če gre vse mimo njega. Tov. Zule, član upravnega odbora, je dejal: »O kakršnihkoli sredstvih za kegljišče se sploh nismo pogovarjali.«

In vendar je tov. Zevnik v omenjenem intervjuju povedal: »...nekaj sredstev pa iz sklada za pospeševanje telesne kulture.«

Kdo je torej odločil v imenu

Moderno tristezno kegljišče v Jaršah. Kegljanje je rekreacijski šport, ki zajema lahko širok krog mladih in starih. Ali pa je pri nas res tako?

tega sklada, mimo njegovega samoupravnega organa?!

Poleg tega upravni odbor sklada sploh še ni izvolil predsednika, niti ni nikogar pooblastil, da lahko podpisuje v njegovem imenu.

Kako to, da skupščina dopušča, da se upravni odbor še do sedaj ni konstituiral?

Ali je morda o tem odločil IO Občinske zveze za telesno kulturo? Kolikor vem, se ta organ ni sestel že precej časa (lani vsega 3-krat) in o tem ni odločal. Ali pa je kar njegov predsednik sam odločil v sodelovanju s še nekaterimi ljudmi?! Nekateri člani tega odbora ne vedo nič o tem, da bi sploh kdo sklical sejo zaradi tega!

Tov. Zevnik je rekel, da so skoraj vsi predstavniki sindikatov obljubili pomoč. Kateri so ti predstavniki?

Pogovarjal sem se o tem s predsednikom ObSS tov. Mrakom in nekaterimi predstavniki IO sindikalnih podružnic iz naše občine: o tem ne vedo nič.

Izgleda, da so to pomoč obljubili kar direktorji in sekretarji nekaterih podjetij, ki so potem zadevo »spravili skozi« upravne odbore. Potem torej niso pomagali (vsaj ne tako enodušno in vsi, kot je to pisalo v Delu) sindikati, temveč podjetja. Zanima nas, kolikšna je ta vsota?!

Kako je mogoče, da so podjetja dala v obdobju splošnih omejitev kreditov po začetku

gospodarske reforme in ko na občinski skupščini tarnajo, da nimajo dovolj obratnih sredstev, milijone (v denarju in materialu) za to gradnjo?! V redu: to je njihova samoupravna pravica, bo kdo dejal! Vendar: zanima nas, če bi kolektivi teh podjetij na referendumih (če bi jih razpisali o tem vprašanju) re glasovali tako enodušno za ti kot to trdijo investitorji!

potrdila sekretar ObO SZDL Domžale tov. Drmal in sam predsednik skupščine v razgovoru na ObSS Domžale?

Iz katere proračunske postavke so šla ta sredstva? Ali torej obstajata dva proračuna: eden, ki se dejansko izvaja in eden, ki je na papirju, kot so se vprašali na seji ObK Zveze komunistov Domžale?

Kje je tu vloga ObZTK?

Res, kje je ta vloga občinske zveze za telesno kulturo? Ali ni prav ona tista, ki bi morala skupaj s skladom za pospeševanje telesne kulture skrbeti za enakomeren razvoj športa in gradnjo športnih objektov v sorazmerju z množičnostjo in kvaliteto posameznih športnih panog? Menim, da je vsota, investirana v dve kegljišči nesorazmerna z množičnostjo in kvaliteto te panoge v naši občini in da sta zgrajeni v veliki meri zato, ker nekateri zelo radi kegljajo!

Do kdaj bomo postavljali spomenike osebnim (ne) sposobnostim nekaterih vplivnih posameznikov?

Zakaj ObZTK raje ne posveča več pozornosti obstoječim objektom in društvom, mladim ljudem. Propadel je plavalni klub, propada bazen — na občinski zvezi pa nič! Pač: nekaj blestečih prireditev (da o njih pišejo časopisi), da s tem ustvarjajo lažno sliko o kvaliteti in množičnosti športa v naši občini.

Večina »Partizanov« (z nekaj izjemami) je propadla ali životarijo sama zase, brez prave pomoči in povezave z občinsko zvezo, ker te dejansko ni!

Vprašal sem predsednika Partizana Jarše tov. Ziberta, kakšno pomoč dobijo od ObZTK, pa je dejal: »Nikakršno! Vsa pomoč je en ali dva dopisa na leto ali pa še to ne!« — Brez komentarja!

V domžalskem Partizanu pa pravijo: »Še tistih sredstev, ki nam jih je odobril sklad, nismo dobili. Izgleda, da jih je pobrala ObZTK!« Spet: brez komentarja!

Zakaj že štiri leta ni bilo občnega zbora občinske zveze za telesno kulturo? Lani ta čas je Obč. poročevalec objavil zagotovilo, da bo občni zbor najkasneje spomladi. Sedaj čakamo že na drugo — brez občnega zbora! Zakaj slepimo javnost in društva? Ali ni čas, da se na občinski zvezi nekaj spremeni?

Franci Gerbec

Dopisujte v

Občinski poročevalec!